

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ETATSRÅD
E. M. M Ø L L E R
OG HANS EFTERSLÆGT

PRIVATTRYK

ETATSRÅD E. M. MØLLER
OG HANS EFTERSLÆGT

ETATSRÅD
E. M. M Ø L L E R
OG HANS EFTERSLÆGT

Biografi og efterslægtstavle
udarbejdet af
ESBJØRN HIORT

PRIVATTRYK

RINGKØBING

1971

INDHOLD

FAMILIELEGATET	7
LEGATSTIFTERNE	13
EFTERSLÆGTSTAVLE	45
NAVNEREGISTER	75

Familielegatet

DEN 14. JANUAR 1897 oprettede de fire søstre *Sophie, Johanne, Mathilde* og *Dagmar Møller* i overensstemmelse med deres forældres vilje »Etatsraad E. M. Møllers og hustru A. M. Møller, født Madsens Familielegat«. Legatet blev kongeligt stadfæstet den 13. november 1897.

Deres forældre var kreditforeningsdirektør, etatsråd *Ephraim Magdalus Møller* (1819-1895) og *Ane Marie Møller, født Madsen* (1828-1896). Etatsråd Møller var initiativtager til stiftelsen af Den vest- og sønderjydske Kreditforening og denne institutions direktør fra 1874 til 1888. I kraft af flid og store evner havde han arbejdet sig frem til en fremskudt position i sin samtid, og han efterlod sig ved sin død en efter datidens forhold betydelig formue.

Legatet var ved stiftelsen på 50.000 kr. – et beløb, der i vore dages penge svarer til mellem en kvart og en halv million – og det er siden blevet forøget.

Ifølge fundatsen må legatets formue ingensinde formindskes, og kun renterne må uddeles. De uddeles af legatets bestyrelse til efterkommere af etatsråden og hans hustru. »Medens Mand og Kvinde, gift eller ugift i Riget eller udenfor dette har lige Ret til at komme i Betragtning ved Legatportionernes Uddeling skulde dog de Ansøgere have Fortrins-

ret der er trængende, svage, syge eller lidende«, hedder det i fundatsens § 10. Der kan tildeles samme person flere portioner efter bestyrelsens skøn, og den een gang fastsatte legatnydelse er livsvarig. Det bestemmes dog, at bestyrelsen, »naar den finder det aldeles klart, at en Legatar ikke længere er værdig«, er berettiget til at fratage ham eller hende legatet. En sådan afgørelse kan dog af den pågældende ind-ankes for justitsministeriet.

I fundatsens § 17 hedder det: »I det vi have fastsat foranstaaende Regler i nøje Overensstemmelse med vore afdøde Forældres Ønsker og Optegnelser, skulde vi tilføje, at vore Forældre ansaa et Familielegat for at være en saa væsentlig Støtte for en Slægt, at de ønskede den Opfordring rettet til dem af deres Børn og Efterkommere, som dertil maatte være i Stand, at de enten forøge det Legat, som herved er stiftet, eller oprette ny Familielegater til Fordel for enkelte Grene af Slægten«.

De to ugifte søstre Mathilde og Dagmar Møller efterkom denne opfordring ved den 15. oktober 1940 at oprette »Frøknerne Mathilde og Dagmar Møllers Legat« som opnåede kongelig konfirmation den 7. november 1940. Dette legat var oprettet ved gensidigt testamente af 15. april 1930, men fundatsen blev først udstedt ved Mathilde Møller's død.

Legatet, hvis formue ved stiftelsen var på ca. 22.000 kr., skulle være et tillæg til deres forældres legat og således forvaltes efter bestemmelserne i dette og af dettes bestyrelse; dog skulle Dagmar Møller nyde legatets renteafkast så længe hun levede, og derefter skulle fem navngivne medlemmer af slægten modtage legatet livsvarigt. Først når den længst-

levende af disse var afgået ved døden, skulle legatets udbytte uddeles efter bestyrelsens bestemmelse sammen med udbyttet af etatsråd Møller og hustru's legat.

I etatsråd Møller og hustru's legat bestemmes det i § 6, at bestyrelsen »affatter en Slægtsbog, som suppleres mindst hver tiende Aar«. En sådan har imidlertid aldrig været affattet, bortset fra løse notater. Det har heller ikke været nødvendigt, så længe legatbestyrelsens medlemmer personligt kendte alle slægtens medlemmer. Man kan imidlertid ikke forvente, at kommende legatbestyrelser kan have samme kendskab til den efterhånden ret spredte slægt, og det er derfor nu påkrævet, at en sådan oversigt over de legatberettigede medlemmer udarbejdes.

Slægtsbogen foreligger hermed i form af en efter-slægtstavle udarbejdet af arkitekt Esbjørn Hiort, som også har skrevet det indledende biografiske afsnit om legatstifterne.

*Etatsrådinde A. M. Møller.
Efter maleri af professor H. Olrik.*

*Etatsråd E. M. Møller.
Efter maleri af professor H. Olrik.*

Legatstifterne

EPHRAIM MAGDALUS MØLLER'S slægt var gammel-jydsk både på fædres og mødres side. Han var født i Skagen den 18. august 1819 som søn af strandingskommisær *Johan Henrik Møller* og *Maren Sophie Houmann*.

Hans faders slægt skal efter sigende stamme fra Klitmøller hvor den i flere generationer var gård- og mølleejere. Faderen var imidlertid født i Ålborg, hvor han blev døbt i Vor Frue kirke den 19. januar 1790. Hans forældre var podemester *Lars Møller* og *Marie Magdalene Reinert*.

Johan Henrik Møller blev købmand, mølleejers og strandingskommisær i Skagen, hvor han den 3. november 1818 ægtede enken *Maren Sophie Ferslev*.

Hun var født i Skagen den 7. juli 1781, og hendes forældre var *Mads Thomsen Houmann* og *Maren Andersdatter Brøndum*. Både Houmann og Brøndum er gamle slægter i Skagen, som kan følges tilbage til begyndelsen af 1700-tallet. Da *Maren Sophie* var 26 år gammel, ægtede hun den 2. februar 1808 den 32-årige *Otto Christian Ferslev*, som var strandingskommisær i Skagen og ældste søn af byfoged *Hans Christopher Ferslev* (som havde 15 børn).

I dette ægteskab fødtes følgende 4 børn: *Anna Hedvig Ferslev* (født 1808, død 1824), *Hans Chri-*

stophersen Ferslev (født 1810, død 1850), *Hedevig Mathilde Ferslev* (født 1813, død 1896) og *Cathrine Holm Ferslev* (født 1815, død efter 1863), som blev gift med grosserer i København *Anders Engelhardt Aagaard* (født 1817, død 1897).

I ægteskabet med Johan Henrik Møller fik Maren Sophie Houmann foruden sønnen Ephraim Magdalous også sønnen *Mads Simon Møller*, som fødtes 7. august 1821. Ialt fik hun altså 6 børn.

Johan Henrik Møller var kun 34 år gammel, da han døde den 7. juli 1824 på sin hustrus fødselsdag. Skiftet efter ham begyndte den følgende dag. Enkens værge blev købmand *Christen Degn* i Skagen, medens købmand *Hans Rafn* blev værge for de to sønner. Boets formue blev opgjort til 2705 Rdlr., 3 Mk. og $3\frac{2}{5}$ sk.

Da Maren Sophie Møller havde siddet som enke i seks år, giftede hun sig for tredje gang idet hun den 8. juni 1830 viedes i Skagen kirke til den 60-årige sognepræst til Volstrup og Hørby menigheder, dr. phil. *Johan Henrik Weise*.

Pastor Weise var født i Århus den 6. december 1770 som søn af den fra Thüringen indvandrede kirurg *Johan Caspar Weise* og *Marie Elisabeth Rehse* eller *Reetze*. Han var en begavet og samvittighedsfuld mand med stærkt udviklede pædagogiske interesser. Efter at være blevet teologisk kandidat i 1794 virkede han som privatlærer til 1803, hvilket år han udgav et ret omfattende pædagogisk arbejde: »Haandbog i Opdragelselære, egentligen bestemt for Forældre i de kultiveerte Stænder«. Der er således al mulig grund til at tro, at han har taget sig omhyggeligt af sine stedbørns opdragelse.

Året efter udgivelsen af denne bog blev Weise doctor philosophiæ ved universitetet i Kiel, og i 1805 ordineredes han som sognepræst til Vust menighed i Han herred. Fra 1813 til 1817 var han sognepræst i Skagen, og her lærte han sin senere hustru, dengang gift med Ferslev, at kende. Den 23. april 1817 blev han sognepræst i Volstrup og Hørby ved Sæby, og her virkede han til sin død den 6. juli 1833.

Ephraim Møller var kun fem år gammel, da han mistede sin fader, og han var i elleveårs alderen, da han kom til Volstrup. Sognet støder op til Sæby købstads jorder, og kirken, der tilhører stamhuset Sæbygård, ligger ved Sæby å. Her i præstegården tilbragte han sine sidste barndomsår, og her blev han, første søndag efter påske 1834, konfirmeret i Volstrup kirke af sin stedfaders efterfølger i embedet, pastor *Jørgen Overgaard*.

Enkepastorinde Weise flyttede nu med sine børn til Ålborg, hvor Mads Simon blev discipel i katedralskolen, medens Ephraim Magdalus fik ansættelse som kontorist hos byskriver *Brorson*. Senere flyttede hun til København sammen med sine to døtre af første ægteskab, og her døde hun den 10. april 1863, næsten 82 år gammel. Ved sin død boede hun ved Nørrevold nr. 40. Hendes fire børn tog boet efter hende i privat skifte. Ephraim Magdalus var da prokurator i Ringkøbing, medens broderen Mads Simon var adjunkt ved Randers lærde skole.

Ephraim Møller var ikke længe på byfogedkontoret i Ålborg. Allerede i 1835 var han tilbage på Sæbyegnen, idet han havde fået ansættelse på Sæbygårds

godsforvalterkontor. Ejeren af den gamle herregård, generalmajor, baron *Jens Krag-Juel-Vind-Arenfeldt* (1767-1855) fik her meget tilovers for den opvakte men ubemidlede unge mand, og han hjalp ham senere økonomisk med at realisere sine planer om at læse jura.

Møller var på Sæbygård indtil 1. juni 1837, og af hans bevarede skudsmålboek fremgår det, at såvel godsforvalter *Heilmann* som pastor *Overgaard* kunne medgive ham deres bedste anbefalinger. Han kom nu til herredskontoret i Hjørring (Børglum herred), hvor han var i noget over to år. Det fremgår af skudsmålboegen, at han her havde gjort sig vellidt af herredsfoged *Spärck* ved sin villighed og beskedenhed.

I efteråret 1839 rejste Møller til København for at tage den særlige forberedelseseksamen for dem, der ønskede at indstille sig til den juridiske eksamen for ustuderede, altså en slags præliminæreksamen. Ved denne blev han »antaget med Roes«, og efter et års studier indsendte han en ansøgning til det juridiske fakultet om at måtte indstille sig til prøven. Han boede da i Magstræde nr. 27, 2' sal (nu nr. 7). Han opnåede den ønskede indstilling, og ved den teoretiske prøve, som afholdtes i november, opnåede han hovedkarakteren »Bekvem«. Den praktiske prøve, som afholdtes i begyndelsen af december, bestod han med karakteren »Vel«.

Nu var det første af de mål, han havde sat sig, nået. Han var *examinatus juris*.

I de første fire år efter vel overstået eksamen opholdt Ephraim Møller sig i København, men i efter-

året 1844 rejste han tilbage til Jylland, idet han havde fået stillingen som by- og herredsfuldmægtig i Holstebro. Her tilbragte han de næste fire år. I slutningen af 1847 blev han konstitueret som by- og herredsfoged, idet hans foresatte, justitsråd *C. N. Petersen*, forflyttedes til Hjørring. Han kom til at virke i embedet i et helt år, idet den nye by- og herredsfoged, *Troels Smith*, kort efter sin udnævnelse ansøgte om at måtte træde tilbage til sin tidligere stilling som birkedommer på Fanø, hvilket tillodes ham. Møller var således konstitueret indtil *Ferdinand Brasen* overtog embedet i efteråret 1848.

Under »slavekrigen« i de bevægede martsdage 1848, hvor bavnens blussen og kirkeklokkernes kimen befordrede rygtet om, at de rendsborgske slaver trængte op gennem Jylland med mord og plyndring, var det således Møller, der organiserede byens frivillige, som på amtmandens opfordring skulle deltage i et kombineret forsvar af Ribe og Ringkøbing amter. Det fortælles, at byens damer sad ved vinduerne og græd, da den kønne unge Møller red ud af byen for at recognoscere ledsaget af byens eneste politibetjent. Det kom dog ikke til nogen blodig batalje, for rygtet var – som eftertiden vil vide – falskt!

I 1848 forlod Ephraim Møller Holstebro for at blive fuldmægtig hos by- og herredsfogeden i Lemvig, *J. C. Voigt*. Også her kom han en tid til selvstændigt at varetage embedet, idet Voigt i januar 1849 rejste til København som rigsdagsmand i 6 måneder. Møller blev da konstitueret, men på Voigt's »eget An- og tilsvær«.

Møller opholdt sig i Lemvig til sommeren 1851, hvor han efter ansøgning blev fuldmægtig hos amt-

manden over Ringkøbing amt, kammerherre *Johan Sigismund Greve Schulin* (1808-1880), som havde beklædt dette embede siden 1843. Af en senere indstilling fra greve Schulin fremgår det, at byfoged Voigt overfor ham havde anbefalet Møller med en udtalelse om, at han var den dygtigste fuldmægtig, han nogensinde havde haft. Amtmand Schulin kom da også til i høj grad at påskønne Møllers dygtighed og pligtopfyldenhed. Greven var en højt begavet, retsindig og nobel embedsmand, og ved siden af baron Krag-Juel-Vind-Arenfeldt, der hjalp den unge Møller til at blive jurist, var han den velgører, der gjorde det muligt for den modne Ephraim Møller at realisere sine fremtidsplaner. Lige til sin død i efteråret 1880 forblev greve Sshulin Møllers trofaste støtte og ven.

Da Møller havde fungeret som Schulins fuldmægtig i fire og et halvt år, ansøgte han justitsministeriet om at måtte procedere på prøve som prokurator. Sagførerstillingen var dengang et offentligt hverv, og prokuratorerne var kongeligt udnævnte embedsmænd. I sin ansøgning, som er dateret 16. december 1855, omtaler Møller hele sin tidligere virksomhed, og han slutter med en bemærkning om, at han i omtrent halvandet år »med Amtets Konstitution har udført nu afdøde Prokurator i Lemvig *Gjerulffs* Forretninger«. Såvel hans tidligere foresatte, kancelliråd Voigt, som amtmand Schulin anbefalede varmt ansøgningen. Sidstnævnte anførte bl. a., at ansøgeren er »en Mand af særdeles Dygtighed og Conduite«, og at han »er vel bekendt her på Egnen og afholdt af de fleste...«.

Den 26. januar 1856 meddelte justitsministeriet

Ungdomsportræt af E. M. Møller.

Møller tilladelse til at procedere på prøve i Ringkøbing amt, og da den toårige prøvetid var omme, ansøgte han om bestalling. Ansøgningen blev anbefalet af en række embedsmænd i amtet. Herredsfoged *O. Lund* i Bølling Nørre herreder støttede således ansøgningen med en udtalelse om, at den prøve Møller havde aflagt både i kriminelle og civile sager, »ikke alene har vist den Omhu, Dygtighed, Akuratesse og Flid, der maatte gøre ham fuldkommen kvalificeret til at meddeles den ansøgte Bestalling, men ogsaa lagt for Dagen, at han er en meget begavet Mand«.

Ansøgningen blev imødekommet, og den 15. marts 1858 forelå udnævnelsen. Ephraim Møller havde nået sit andet mål i tilværelsen. Han var nu kon-

gelig udnævnt prokurator ved underretterne i Ribe stift.

Der er ingen tvivl om, at Ephraim Møller kunne have gjort karriere som en dygtig og pligtopfyldende embedsmand, men han havde også andre evner, som skulle komme til udfoldelse nu, da han kunne begynde en virksomhed som selvstændig sagfører. Det var hans evner på det finansielle område. Hans indsigt i finansforhold parret med fantasi, dristighed og en stor personlig charme satte ham i stand til at gennemføre det, der skulle blive hans livs værk: Oprettelsen af Den vest- og sønderjydske Kreditforening.

For at forstå hvilken bedrift det var, må man kende lidt til de finansielle forhold her i landet i midten af forrige århundrede. Det er ikke for meget sagt, at der dengang herskede en virkelig pengenød; det gjaldt ikke mindst indenfor landbruget. Dette var netop da inde i en stærk udvikling som følge af en overgang til mere intensive driftsmetoder, hvilket krævede udvidet driftskapital. Dertil kom, at mange fæstebønder – især på øerne – i disse år erhvervede deres gårde til selvejendom og dertil havde brug for kapital. I Jylland lagdes tidligere hedearealer under ploven, og dette såvel som plantningen af læbælter og plantager, som skulle hindre sandflugten, krævede en stor indsats af arbejde såvel som af pengemidler.

Det var imidlertid vanskeligt for bonden at låne penge, og særligt vanskeligt var det for den vestjydske landmand. Der fandtes dengang kun een provinsbank (Ribe Discontobank, oprettet 1853) og nog-

le få sparekasser, som ikke rådede over store midler. Det var derfor som oftest de store købmænd, der måtte yde financieriel hjælp til egnens bønder ved at lade deres tilgodehavender stå ude, men denne form for kapitaltilførsel var selvsagt kun af begrænset værdi. Skulle der bruges større midler til gennemførelse af et projekt, henvendte man sig oftest til en af de gamle prokuratorer, hvoraf mange havde en betydelig virksomhed med at skaffe folk lån mod sikkerhed i fast ejendom. Nød en prokurator tilstrækkelig anseelse, kunne han ofte få kapitaler til forvaltning som kunne benyttes til udlån, og havde han selv penge, eller havde han forbindelse med københavnske pengemænd, var der god mulighed for fordelagtige anbringelser, når passende forsigtighed blev udvist.

Da Ephraim Møller blev prokurator, blev han hurtigt kendt for at være særlig dygtig til at skaffe folk prioritetslån. Hemmeligheden derved var, at han havde fået forbindelse med Nationalbankkontoret i Århus, og han benyttede her den fremgangsmåde, at han lod lånerne udstede såkaldte akkommodationsobligationer til sig selv, som han derefter pantsatte til Nationalbankkontoret. Der var ved denne fremgangsmåde den risiko, at han personlig hæftede overfor banken, men til gengæld kunne han oppebære en rentedifference hos debitorerne. På denne måde prioriterede Møller flere af vestkystens største gårde, og hans mellemværende med banken kom hurtigt op på flere hundrede tusinde rigsdaler (til sammenligning skal nævnes, at Ringkjøbing Sparekasse i 1860 kun havde et samlet udlån på ca. 67.000 rigsdaler).

Eftervirkningerne af pengekrisen i 1857 medførte imidlertid en betydelig pengeknaphed, og Nationalbanken besluttede derfor at indskrænke sine engagementer. Da det ved et eftersyn i Nationalbankkontoret i Århus viste sig, at den unge prokurator i Ringkøbing var en af de største debitorer, blev man betænkelig og forlangte, at mellemværendet skulle nedbringes. Dette var naturligvis generende for Møller, og han begyndte at spekulere på, hvorfra han nu skulle skaffe penge til sine klienter. Det faldt ham da ind, at en særlig kreditforening for Vestjylland måtte være løsningen på dilemmaet.

Der var ganske vist allerede oprettet en kreditforening i Viborg, men denne havde ikke fået nogen nævneværdig tilslutning fra de vestjydske bønder. Kreditforeninger var dengang noget nyt, og som det oftest går, blev det nye mødt med skepsis. Ikke mindst de selvstændige vestjydske bønder så med mistro på denne nye form for låneinstitution. Henvendelse til kreditforeningen i Viborg betragtede de som en sidste fortvivlet udvej, som kun kunne føre til ruin og ødelæggelse. Møller mente imidlertid, at denne skepsis kunne overvindes, hvis vestjyderne fik deres egen kreditforening hvis ledelse de kunne få indflydelse på, og heri fik han ret.

Idéen til kreditforeninger stammede fra Tyskland. Den tilgrundliggende tanke var, at grundejere skulle kunne optage lån med sikkerhed i deres ejendom ved udstedelse og salg af obligationer med *kollektiv* hæftelse, d. v. s. at obligationskøberne ikke havde pant i en bestemt ejendom, men i samtlige ejendomme, som var belånt gennem foreningen. Det er klart, at det ville give den enkelte obligationskøber

stor sikkerhed og dermed øge mulighederne for den enkelte grundejer for at optage lån.

Grundlaget for de danske kreditforeningers virksomhed blev skabt med loven af 20. juni 1850, som gav indenrigsministeren bemyndigelse til at stadfæste vedtægter for en kreditforening, når disse opfyldte visse i loven fastsatte betingelser. Allerede 1. december samme år stadfæstedes statutterne for den nørrejydske kreditforening i Viborg, og få dage efter godkendtes statutterne for en kreditforening af grundejere i Sjællands stift (senere udvidet til at omfatte også de øvrige østifter).

Muligheden for at stifte en vestjydske kreditforening var således tilstede, og for Ephraim Møller var der ikke langt fra tanke til handling; han gik straks igang med at vinde indflydelsesrige mænd for sin plan. Den første, han henvendte sig til, var amtmand Schulin, som var stærkt interesseret i alt, hvad der kunne gavne Vestjylland. Han gik straks ind for Møllers plan, og uanset, at han netop var blevet udnævnt til amtmand over Frederiksborg amt, og derfor skulle flytte til Hillerød, indvilgede han i at indtræde i foreningens direktion som formand.

Efter forudgående indbydelse gennem bekendtgørelse i forskellige aviser, afholdtes den 28. september 1860 en stiftende generalforsamling i Ringkøbing. Indbyderne var amtmand Schulin, udskrivningschef, justitsråd senere etatsråd *N. E. Krarup* (1813-1867), landvæsenskommissær, justitsråd *A. C. Koefoed* (1796-1879) og prokurator Møller, alle boende i Ringkøbing. 15 af de på forhånd anmeldte medlemmer var til stede og vedtog det oplæste udkast til statutter, som var forfattet af Møller. Det oplystes,

at der i henhold til indbydelsen var indkommet skriftlige begæringer om lån til et beløb af 581.500 rigsdaler, og at yderligere anmeldelser til et beløb af 75.000 rigsdaler ventedes at ville indgå i løbet af nogle dage. Dette var et vigtigt punkt, for i 1850-loven var det en af betingelserne for oprettelse af en kreditforening, at der var anmeldt interessenter for et beløb af mindst 1 million rigsdaler – dette krav var dog året efter blevet til $\frac{1}{2}$ million rigsdaler. På dette punkt mente man altså at være på den sikre side.

Andragendet om stadfæstelse af statutterne, der blev indsendt den 28. september 1860, var yderst velformuleret og gav en indgående begrundelse for ønsket om oprettelse af en særlig vestjydske kreditforening. Indenrigsministeren, *D. G. Monrad*, havde imidlertid sat sig i hovedet, at landets behov for kreditforeninger var dækket med de allerede eksisterende, og han mente især ikke, at der var behov for en vestjydske kreditforening, når der fandtes en forening i Viborg. Han fortolkede derfor 1850-lovens bestemmelse om at der skulle være »anmeldt« interessenter for $\frac{1}{2}$ million rigsdaler således, at lånene skulle være takseret og bevilget af foreningen! Dette var en ubehagelig overraskelse for Schulin og Krarup, der opholdt sig i København for at virke for sagens gennemførelse. De telegraferede det nedslående budskab til Møller i Ringkøbing, og bad ham forberede interessenterne på, at sagen kunne trække i langdrag. Møller svarede imidlertid øjeblikkeligt, at hvis de blot ville gøre deres bedste i København, skulle han nok sørge for taksationerne i Ringkøbing. Den oprindelige plan om, at kreditfor-

eningen skulle udbetale de første lån inden den forestående december termin, ville han ikke opgive.

Med stor energi tog han nu fat på at konstituere vurderingsmænd og repræsentanter og sætte disse igang med at afholde taksationsforretninger og udfærdige afskrifter af disse. Allerede den 5. december kunne han til ministeriet fremsende en skrivelse bilagt 104 taksationsforretninger over ejendomme i Ringkøbing og Ribe amter til et samlet beløb af over de krævede 500.000 rigsbankdaler. Endvidere vedlagdes en fortegnelse over ejere, der ønskede at indtræde i foreningen, og som androg om lån til et beløb af over 200.000 rigsdaler, men hvis ejendomme endnu ikke var takseret.

Man skulle nu tro, at betingelserne var opfyldt, men Monrad var stadig uvillig til at godkende statutterne. Når det alligevel skete den 15. december 1860, skyldtes det, at kongen, Frederik den Syvende, overfor sin minister udtalte det som sit bestemte ønske, at vestjyderne fik deres kreditforening. Det var så heldigt, at Møller virkede som godsforvalter for ejeren af den gamle herregård Nørre Vosborg, etatsråd *A. E. M. Tang* (1803-1868), som stod på en meget venskabelig fod med kongen. Tang satte stor pris på Møller, og da han hørte om de vanskeligheder, der var opstået, tog han til København for at tale den nye kreditforenings sag overfor kongen.

Sagen var dermed afgjort, men Monrad besluttede, at det skulle være sidste gang, at en indenrigsminister skulle komme i den situation, at han mod sin vilje blev tvunget til at godkende en kreditforening. Han indbragte derfor for rigsdagen et lovforslag der skulle blive til loven af 19. februar

1861, hvorefter indenrigsministeren ikke mere var bemyndiget til at godkende statutter for en kreditforening; det skulle fremtidig i hvert enkelt tilfælde ske ved en særlig af rigsdagen vedtaget og af kongen stadfæstet lov.

Nu tog kammerråd Møller energisk fat på at få den nye forening til at virke, som den var tænkt. Ganske vist havde han holdt sig i baggrunden, da foreningen blev stiftet, og generalforsamlingen havde valgt Schulin, Krarup og Koefoed til at udgøre den første direktion; selv var han blevet valgt til bogholder og kasserer. Forklaringen herpå er antagelig, at Møller var klar over vigtigheden af, at det var indflydelsesrige mænd, der udgjorde den første direktion. I praksis var det dog ham, der var den drivende kraft. Greve Schulin boede som sagt nu i Hillerød, og han overlod helt ledelsen til Møller, som han havde den største tillid til. I starten ansattes der ikke noget kontorpersonale; foreningens kontor var Møllers private kontor, og forretningerne udførtes af Møllers private kontorpersonele. I lang tid førtes der end ikke nogen særlig kassebog for foreningen, men ind- og udbetalingerne blev indført i Møllers egen kassebog, og de poster, der vedrørte foreningen, blev herfra overført til foreningens regnskaber. På bestyrelsens møde den 16. marts 1861 blev det dog besluttet at anskaffe et jernpengeskab til foreningens brug (det kostede 166 rigsdaler og 42 skilling) samt et signet med Ringkøbings gamle byvåben, der antoges som foreningens mærke.

Allerede i udkastet til statutterne havde man givet foreningen navnet *Den vest- og sønderjydske Kredit-*

forening. Efter 1850-loven var det imidlertid kun tilladt at oprette kreditforeninger for ejere af *danske* grundejendomme. De statutter, som stadfæstedes af indenrigsministeriet, indeholdt derfor i § 2 en bestemmelse om, at såfremt loven måtte blive ændret på dette punkt, skulle foreningen også kunne optage slesvigske grundejere som medlemmer. Denne ændring af loven fandt sted allerede i februar 1861, og kreditforeningen kunne nu straks udvide sin virksomhed til også at omfatte de sønderjydske amter.

En – set med nutidens øjne – mærkelig bestemmelse i de oprindelige statutter var, at foreningens udlån skulle slutes enten ved udgangen af året 1865 eller forinden, hvis dette var steget til 3 millioner rigsdaler. Måske var det for at berolige indenrigsminister Monrad, som jo mente, at der kun var et begrænset behov for kreditforeninger. At han tog fejl heri, har udviklingen tilfulde vist. I 1860 var de danske kreditforeningers samlede udlån et beløb svarende til ca. 45 millioner kroner; blot 50 år senere var det oppe på over 1 milliard kroner (og det var før der endnu var inflation). I dag andrager kredit- og hypotekforeningernes samlede udlån omkring 41 milliarder!

Den vest- og sønderjydske Kreditforenings virketid blev da også to gange forlænget for en 5-årig periode, indtil bestemmelsen blev slettet helt i 1873.

En anden ting man hæfter sig ved i de første statutter er, at obligationerne skulle forrentes med $4\frac{1}{2}\%$. Den almindelige rentefod var dengang 4% , og kreditforeningen i Viborg udstedte da også 4% obligationer. Dette var imidlertid fastsat med vel-

beråd hu. I ansøgningsskrivelsen til indenrigsministeriet fremsætter Møller en række betragtninger om sammenhængen mellem obligationers rente og kurs, som nu synes selvfølgelig, men som dengang var nytænkning. Han mente, at en højere rente i realiteten var gunstigere for låntageren, idet denne ville medføre et mindre kurstab. At dette synspunkt dengang ikke var almindelig anerkendt, fremgår af, at den embedsmand, som i ministeriet behandlede ansøgningen, ud for dette sted med blyant skrev ordet »vrøvl«! Det viste sig imidlertid, at kurstabet på de vestjydske obligationer som forudset blev langt mindre end på de viborgske, og dette var utvivlsomt en af grundene til den store tilslutning, som foreningen fik med tiden. Vestjyderne har nu engang et åbent blik for, hvad der kan »betaal sæ«!

Nu var kreditforeningen stiftet, lånerne havde meldt sig, og obligationerne udstedt, det næste problem var at få dem afsat! Også her havde Møller en heldig hånd. Han havde søgt forbindelse med den kun tre år før stiftede og af *C. F. Tietgen* energisk ledede Privatbanken i Kjøbenhavn. Det viste sig nu, at Møller forstod at samarbejde med Tietgen, som interesserede sig levende for den unge kreditforening. Mange af de små bemærkninger, der med Tietgens egen håndskrift findes anbragt på foden af de gamle breve fra Privatbanken, vidner om, at Tietgen nøje fulgte med i foreningens anliggender, og at han ønskede at støtte foreningen med råd og dåd, hvor han kunne gøre det uden at tilsidesætte bankens egne interesser.

Allerede i december 1860 skaffede banken købere til en betydelig post af foreningens obligationer,

75.000 rigsdaler, til kurs 95. Det var dog ikke let at finde købere til de store obligationsposter, som den nystiftede forening gerne ville afsætte. Af politiske årsager var situationen i disse år særlig trykket på pengemarkedet, og Tietgen frarådede at udbyde flere obligationer før situationen havde bedret sig, for ikke at trykke kursen. Endnu i april havde banken ikke solgt andre af foreningens obligationer end den første post på 75.000 rigsdaler, men den 24. juni kunne Tietgen telegrafere (til Silkeborg, hvorfra telegrammet befordredes videre med ageposten til Ringkøbing) det glade budskab, at det var lykkedes at sælge for yderligere 100.000 rigsdaler obligationer til kurs 95. Derefter kom der en periode, da pengene var rigeligere, og salget gik nogenlunde jævnt.

Den sørgelige krig i 1864 medførte store vanskeligheder for den unge og endnu ikke konsoliderede kreditforening. Personlig overlast led Ephraim Møller ved at blive arresteret af fjenden og deporteret til Rendsborg. Om begivenhederne, da fjenden var i byen, giver byrådets protokol følgende korte beretning (23. maj 1864):

»Siden det sidst afholdt Kommunalbestyrelsesmøde (1. April) har Kommunalbestyrelsen fristet den ualmindelige og ublide Skæbne in corpore at blive bortslæbt af Byen ved Fjendehaand. Under de efter Dybbøl-Stillingens Indtagelse stedfindende Oversømmelser af Jylland af preussiske og østerrigske Tropper indfandt sig her i Byen aldeles uventet den 1. Maj et østerrigsk Strejfkorps paa 5-600 Mand, der foruden en Leverance af Fødemidler forlangte en

Brandskat af Byen af 20.000 pr. Dalere, og da Kommunalbestyrelsen erklærede, at Byen hverken kunde eller vilde udrede dette Beløb, men at man derimod ansaa sig for pligtig til at udrede de forlangte Naturalier for at undgaa Selvtægt, blev samtlige Medlemmer af Bestyrelsen samt den af Fjenden tilkaldte Amtmand og af Byens Indvaanere Kammerraad, Prokurator Møller arresterede og betydede, at vi den næste Morgen vilde blive bortførte og tilbageholdte for den forlangte Sum. I Overensstemmelse hermed bortsendtes de nævnte den næste Morgen til Kolding og derfra videre over Flensborg til Rendsborg, hele Tiden under militær Bevogtning; men umiddelbart efter Ankomsten til Rendsborg blev det os betydet, at vi nu frit kunde rejse hjem igen, uden at nogensomhelst Grund til denne pludselige Løsladelse meddeltes os. Behandlingsmaaden af os fra Fjendens Side var under hele Rejsen aldeles utilbørlig og uanstændig, idet vi aldeles berøvedes Friheden og til Nattekvarter i Flensborg anvistes et Par usle Huller paa et Loft med Halm til Natteleje, ligesom Befordringen bestod af simple Ægtvogne. Vor Forplejning med Mad og Drikke maatte vi under hele Rejsen selv betale. Den fjendtlige Styrke forlod Byen den 2. Maj om Formiddagen efter vor Afrejse; den indkvarterede sig under Opholdet her selv i Husene som den vilde, men forarsagede dog ingen større Molest med Undtagelse af, at Broen til Holmsland tildeels afbrændtes paa Grund af en falsk Alarmering om Natten og Frygt for vore Troppers Nærmelse.«

Noget direkte tab som følge af krigen fik kreditforeningen ikke, men indirekte fik den skæbne-

svangre følger. Af dens udlånsområde gik Sønderjylland tabt, og samtidig var pengemarkedet så vanskeligt, at det syntes umuligt, at foreningen kunne fortsætte. Men Møller var ikke til sinds at lade sit værk gå i opløsning. På et særligt kritisk tidspunkt tilbød han bestyrelsen »... paa eget Ansvar at overtage største Delen af de udstedte Kasseobligationer til en passende Kurs, mod at Bestyrelsen i Forening med de overtagne Obligationer deponerede en saa stor Kapital af de af Kreditforeningen tilhørende Aktiver, som udfordredes til i Bankerne at rejse de til Berigtigelse af Laanesagerne fornødne Laan eller Forskud...«. Bestyrelsen gik ind herpå og det aftales, at forholdet skulle bestå, indtil Møller kunne få afsat obligationerne til en sådan kurs, at han blev holdt skadesløs – med mindre foreningen inden da fik brug for de pantsatte aktiver.

I henhold til denne aftale blev der lånt ialt 107.000 rigsdaler mod sikkerhed i 67.000 rigsdaler af foreningens aktiver og 120.000 rigsdaler af kammerråd Møllers egne aktiver.

I 1870 – da krisen var ovre og bestyrelsen havde ændret sammensætning – blev forholdet taget op, og den nye bestyrelse, som var betænkelig ved transaktionen, forlangte da, at forholdet skulle afvikles – uanset det givne løfte og uanset, at foreningen ikke på dette tidspunkt havde brug for de pantsatte aktiver. Dette var meget ubelejligt for Møller, idet han havde overtaget obligationerne til kurs $97\frac{1}{2}$ og ved at sælge dem på dette tidspunkt kun kunne sælge dem til kurs 85. På et bestyrelsesmøde den 27. oktober 1870 meddelte han imidlertid bestyrelsen, at han havde indløst de 67.000 rigsdaler af for-

eningens aktiver (i Nationalbanken), hvilket havde givet ham et tab på over 15.000 rigsdaler. Han forbeholdt dog sig og sine arvinger ret til senere, hvis de fandt anledning dertil, at gøre krav på dette beløb fra foreningen, som havde brudt et givet løfte om at holde ham skadesløs. Det skete dog aldrig.

Denne transaktion blev fremdraget i det festskrift, som foreningen udsendte ved sit 50 års jubilæum i 1910, og her blev den kritiseret på en for Møller lidet smigrende måde (ejendommeligt nok, når der var tale om et festskrift). Det gav anledning til en stærk reaktion fra mange, som havde kendt Møller, bl. a. i form af indlæg i den lokale presse.

Objektivt set er der ingen tvivl om, at transaktionen var kritisabel, idet bestyrelsen ingen beføjelser havde til at pantsætte foreningens aktiver, og kritikken må derfor rettes mod bestyrelsen og ikke mod Møller. Men bestyrelsen var i en tvangssituation, og den handlede til foreningens bedste; havde den ikke gjort det, havde foreningen næppe kunnet udsende et festskrift i 1910! Og Ephraim Møller satte sin private formue ind på at redde foreningen og led et personligt tab derved.

Ved generalforsamlingen i 1874 ønskede greve Schulin ikke genvalg til direktionen, og 24. april s. å. valgtes kammerråd Møller til administrerende direktør. Han var nu af navn, hvad han allerede længe havde været af gavn. Kreditforeningen var da i en støt og rolig udvikling, men det lå ikke til Møller at hvile på laurbærrene. For at bøde på tabet af de sønderjydske amter som udlånsområde søgte han nu ministeriet om at få kreditforeningens område udvidet til at omfatte hele Jylland. Ansøg-

ningen blev stærkt støttet af Tietgen, men ministeriet svarede den 24. juni 1875, at det »ikke skønner, at der er Trang til en Udvidelse som den foreslaaede af Foreningens Omraade . . .«. To gange senere forsøgte Møller at overbevise ministeriet om det ønskelige i en sådan udvidelse, idet han bl. a. henviste til, at foreningens obligationer stod 6 procent højere i kurs end den viborgske kreditforenings, men uden held. Ministeriet fastholdt sit afslag.

Tietgen skal have sagt om Ephraim Møller, at han var et finansgeni, som var født til noget større end at sidde i Ringkøbing som kreditforeningsdirektør.

Der er dog næppe tvivl om, at Møller netop i Vestjylland fandt et virkefelt, som kunne give ham udløsning for hans virkelyst. Han kunne lide vestjyderne, og de kunne lide ham. Den vest- og sønderjydske Kreditforening var da også kun eet af hans virkefelter. Som allerede nævnt bestyrede han den store herregård Nørre Vosborg for den gamle etatsråd Tang, og efter dennes død 1868 styrede han med stor dygtighed godset for enken, indtil han i 1874 blev kreditforeningens direktør. Selv ejede han flere gårde på Herningegnen, således Tanderupgård (1867-69) i Snejbjerg sogn, herregården Heringholm (1868-70) og fra 1871 Fjederholt i Rind sogn. Ved sidstnævnte gård anlagde han to plantager, Fjederholt nordre og søndre plantage, hvis tilplantning begyndte 1877 med Hedeselskabets bistand. Gården og nordre plantage blev solgt ved hans død, medens søndre plantage stadig er i familiens eje.

Sammen med greve Schulin, justitsråd Koefoed og købmand *Christen Husted* i Ringkøbing erhvervede

han retten til Aaberg private forstrand, der strækker sig fra Torsminde ved Nissum fjord ca. 30 km sydpå til Hovvig på Holmsland klit. Denne private forstrandsret, der stammede fra 1672, da Christian den Femte tilskødede generalmajor Henrik Rüse denne, indebar, at alt strandingsgoods m. v. som flød iland, tilhørte ejerne og for deres regning kunne sælges på auktion. I 1872 købte Møller sine tre medejeres andele, og forstrandsretten er stadig i efterslægtens eje.

I 1872 var Ephraim Møller med til at stifte Ringkjøbing Bank, og han var formand for bankrådet, indtil han i 1888 flyttede fra Ringkjøbing. Han var også virksom for at få gennemført planen om at skabe et nyt udløb fra Ringkjøbing fjord. I slutningen af 1700-tallet var udløbet ved Nymindegab begyndt at sande til og var efterhånden næsten ufarbart for skibstrafikken til Ringkjøbing, som dengang var vestkystens eneste havn (Esbjergs havn blev først anlagt 1868-74). Der havde gennem årene været fremsat forskellige forslag om en gennembrydning af Holmsland Klit, men ingen af disse projekter var blevet realiseret. I marts 1865 skrev Møller en artikel i Dagbladet, hvor han foreslog en *slusesikret* kanal og en nødhavn ved Hvide Sande, og den 4. juni antog Ringkjøbing byråd dette forslag og gav ham og købmand *P. Dalgaard* fuldmagt til at optræde på byens vegne overfor amtsrådet. Det følgende år trådte han ind i byrådet for bedre at kunne virke for sagen, men hans anstrengelser kronedes ikke med held på grund af modstridende lokale interesser, og i 1874 trådte han atter ud af byrådet. (Først i 1908-09 blev gennemgravningen ved

Hvide Sande gennemført, men den var mislykket, fordi sluseanlægget manglede og blev lukket igen i 1915; først i 1929-30 blev den nuværende sluse og havn anlagt).

Den største og mest betydningsfulde sag som Møller påtog sig – næst efter kreditforeningen – var imidlertid anlægget af Silkeborg-Herning-banen. Det var en plan, som skulle blive af den største betydning for Herning-egnens udvikling. Den 18. november 1872 indgav Møller ansøgning til indenrigsministeriet om koncession på anlæg og drift af denne bane. Koncessionen opnåede han i eftersommeren 1874, og banen blev derefter anlagt efter et projekt udarbejdet af hans gode ven, overingeniør, justitsråd *I. V. Tegner* (1832-1909), den senere generaldirektør for Statsbanerne. Foruden staten ydede også de interesserede amter og sognekommuner tilskud til banens anlæg, men for Møller var det alligevel en økonomisk kraftanstrengelse at gennemføre anlægget. Andre finansmænd – bl. a. Tietgen og Gedalia havde kun fortrædeligheder og tab ud af deres jernbaneplaner (sidstnævnte blev ruineret deraf) – men for Møller lykkedes det at redde sig igennem og gennemføre projektet uden tab. Det skyldtes bl. a., at staten ved lov af 16. juni 1879 overtog banen, og dette år begyndte anlægget af Herning-Skjernbanen.

I begyndelsen af august 1877 meldte Tegner banen færdig til brug, og under udfoldelse af stor festivitas afholdtes den 14. august en prøvetur for indbudte gæster. Den 28. august – den dag, hvor der var markedsdag i Herning – blev banen sat i drift.

Møller spandt ikke guld på sit baneanlæg, men hans indsats blev i høj grad påskønnet af vestjyderne. Da Herning-Skjern-banen påbegyndtes i 1879, afholdtes der en fest for Møller den 29. december i Herning, hvor han fik overrakt en sølvopsats med inskriptionen: »Fra erkendtlige Beboere i Hammerum Herred med Tak for dygtigt Arbejde i Jernbanesagens Tjeneste«, og der var til festen forfattet en sang til »Hedefolkets Ven«, hvis første vers lød således:

*Du havde Tro paa Hedens Mænd
Og paa den Jord, de fik i Eje.
– Hvor Vognen snegled sent sig frem
I Lyng og Sand ad trange Veje,
Dér skingrer nu i Hjej lens Hjem
Dampfløjtens Hvin, – dér bruser frem
Med rige Skatte i sit Gem
Det raske Tog paa vilden Hede!*

Da Den vest- og sønderjydske Kreditforening kunne fejre sit 25 års jubilæum den 28. september 1885 var den en af landets største og mest velkonsoliderede realkreditinstitutioner. Udlånet, som i de første 14 år kun var nået op på omkring 8 millioner kroner, var i Møllers direktørtid vokset til over 40 millioner, og kursen på foreningens obligationer havde siden 1881 svinget mellem $100\frac{3}{4}$ og $102\frac{1}{2}$. Der var således al mulig grund til at fejre jubilæet, og det blev da også gjort med manér. Festen formede sig som en storslået hyldelse til den mand, der først og fremmest havde æren for foreningens stiftelse og dens lykkelige vækst. Han modtog adresser, gaver og telegrammer fra nær og fjern. Blandt ga-

verne var et portræt af ham selv, som kontorpersonalet havde ladet professor *H. Olrik* male (gengivet på side 11).

Kort efter jubilæet blev Møller udnævnt til etatsråd. Herning Folkeblad bragte i den anledning en artikel, hvori bladet kritiserede titel- og rangvæsenet, men tilføjede derefter: »I dette Tilfælde maa vi dog sige, at Udnævnelsen har truffet den rette, og at Etatsraadtitlen er velfortjent. Direktør Møller har i dette Ords sande og bedste Betydning været en *ualmindelig* arbejdsom, driftig og omsorgsfuld Mand med et varmt Hjertelag for de Smaa i Samfundet. Vi vide meget vel, at Møller ingenlunde er Venstremand, men han er i alle sociale Spørgsmaal en frisindet Mand og en liberal Mand overfor anderledes tænkende og menende. Der er næppe mange Mænd, maaske slet ingen, der har haft saa stor Betydning for Vestjyllands Udvikling som Direktør Møller . . .«.

Medens Ephraim Møller var herredsfuldægtig i Lemvig lærte han sin senere hustru *Ane Marie Christensen* at kende. Hun var født den 31. december 1828 i Dybe sogn ved Lemvig, hvor hendes fader *Mads Christensen* ejede gården Ertbjerg. De blev gift den 28. juli 1854 i Helligåndskirken i København (hvor Møllers moder boede) og bosatte sig derefter i Ringkøbing, hvor Møller var blevet amtsfuldmægtig i 1851.

I ægteskabet fødtes 4 piger. Den ældste, *Sophie*, fødtes den 30. april 1855. Hun blev i 1875 gift med fabrikant *Ernst Nyrop*, som var søn af den bekendte kirurgiske instrumentmager og bandagist, professor

Sophie Møller.

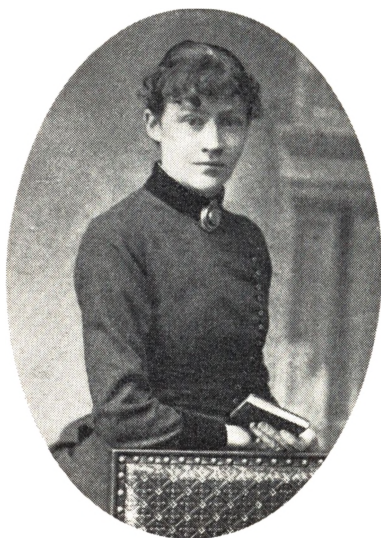
Camillus Nyrop. Den næstældste, *Johanne*, som blev født den 20. august 1858, blev i 1879 gift med sagsfører i Herning *Morten Clausen*. Han var en dygtig jurist, der i 1888 valgtes til sin svigerfaders efterfølger som administrerende direktør for Den vest- og sønderjydske Kreditforening. Han havde ikke Møllers format som finansmand – det var også for meget forlangt – men han var en ubestridelig dygtighed, som ledede foreningen på udmærket vis i den økonomiske opgangsperiode i 90'erne indtil sin alt for tidlige død i 1898. Det faldt i hans lod at gennemføre de store konverteringer, som var meget favorable for foreningens interessenter. Som følge af pengeregigheden kom renten i denne periode helt ned på 3-3 $\frac{1}{2}$ procent, og konverteringen bestod

i, at man indløste de højere forrentede lån og stiftede nye til en lavere rentefod.

De to yngste døtre, *Mathilde*, som var født 7. januar 1863, og *Dagmar*, født den 6. marts 1865 forblev begge ugifte. De blev sendt til Paris i 1887 og igen i 1890 for at lære det franske sprog og Dagmar studerede senere en tid ved Sorbonne og erhvervede bestalling som kgl. translatør og tolk i fransk. Hun var i to perioder sekretær for den herværende kinesiske gesandt, og senere for filologen, professor *Kristoffer Nyrop* (1858-1931), som var en broder til hendes svoger Ernst Nyrop. Kristoffer Nyrop led den triste skæbne, at han på sine ældre dage blev blind, men han fortsatte trods dette sine studier af romansk sprog og litteratur, og Dagmar Møller var ham her til stor hjælp med sine sprogkundskaber.

Da etatsråd Møller nærmede sig de halvfjerds, tog han den 14. april 1888 sin afsked fra kreditforeningen for at nyde sit otium. Med sin familie forlod han nu Ringkøbing for at tage ophold i hovedstaden. Han købte her det smukke landsted Store Mariendal i Hellerup, som var opført omkring 1760 af arkitekten *Philip de Lange* (1704-1766). Store Mariendal er i dag gjort ukendelig gennem flere ombygninger, og haven er stærkt beskåret af Strandvejen, men dengang lå det udenfor staden i landlige omgivelser og omgivet af et smukt haveanlæg.

Helt kunne etatsråden dog ikke hengive sig til at nyde sit otium. Han holdt forbindelsen vedlige med sin svigersøn i kreditforeningen og hjalp ham på forskellig måde. Han bistod således kreditforeningen med gennemførelsen af den store konvertering, som

Johanne Møller.

blev gennemført i februar 1895 gennem nogle af de store københavnske banker. Konverteringen androg ikke mindre end 24 millioner kroner, og foreningens interessenter fik herigennem renten nedsat fra $4\frac{1}{2}$ procent til $3\frac{1}{2}$.

Dette skulle blive Ephraim Møllers sidste gerning; han døde pludselig den 20. marts 1895 som følge af en heftig lungebetændelse.

Store Mariendal blev derefter solgt, og hans enke flyttede med sine to yngste døtre til en lejlighed i Stockholmsgade 35. Her døde hun året efter den 1. december 1896. De fire døtre arvede forældrenes formue, og for en del af denne stiftedes det familielegat, som er anledningen til udarbejdelsen af den efterfølgende slægtstavle.

Mathilde Møller.

Af alle samtidige udsagn fremgår det, at Ephraim Møller var en usædvanlig finansiell begavelse og dertil initiativrig og i besiddelse af en stor arbejds-
evne. Til en karakteristik af hans personlighed må dog tilføjes, at han ikke var nogen tilknapet og kølig finansmand – tværtimod. Det fremgår af mange samtidige udtalelser om ham, at han var en livlig udadvendt natur, en munter mand med sans for tilværelsens lyse sider. Han havde en stor vennekreds, og han samlede den gerne og ofte i sit hjem. Han havde let ved at skrive vers, og han skrev ofte sange til egne og andres fester. Blandt hans efterladte papirer findes en række udkast til digte til fædrelandets og den jyske naturs pris som viser, at han har haft en poetisk åre.

Dagmar Møller.

Af forskellige vidnesbyrd fremgår det også, at han var en godgørende mand som gerne ville hjælpe samfundets stedbørn. På hans tid var klasseskellene langt større end de er i vore dage, og den offentlige forsorg, som vi nu kender, fandtes praktisk taget ikke. Private velgørende institutioner havde derfor langt større betydning dengang. Gennem »Kronprins Frederiks Fond«, som blev stiftet i 1865 i forbindelse med kongeparrets og kronprinsens besøg i Ringkøbing, gjorde Møller en stor indsats for at hjælpe omkomne fiskeres og sømænds efterladte. Han var fondens kasserer fra stiftelsen og indtil han i 1888 rejste fra Ringkøbing.

Men i offentlighedens bevidsthed stod han først og fremmest som skaberen af Den vest- og sønder-

nydske Kreditforening, og ved hans død skrev Ringkøbing Amts Avis, at den udvikling, som Vestjylland havde gennemgået de sidste 35 år, havde været utænkelig uden en institution som den, etatsråd Møller undfangede idéen til i 1860.

Kilder: Etatsråd E. M. Møller's privatarkiv i Rigsarkivet; Kirkebøgerne fra Skagen, Dybe og Ringkøbing; Petita i Universitetsbiblioteket. Litteratur: *C. A. Clemmensen: Etatsraad E. Møller, Et Mindeskift, København 1919; F. K. Erlang: Den Vest- og Sønderjydske Kreditforening 1860-1910, København 1910; De Danske Kreditforeninger, Festskrift, København 1901; H. Hjorth-Nielsen: Danske Prokuratorer 1660-1869, København 1935; Martin Buch og C. I. Gomard: Danmarks Jernbaner, København 1933. Carl Lindberg Nielsen: Ringkøbing Købstads Historie, Ringkøbing 1968.*

Efterslægtstavle

FØRSTE SLÆGTLED

[1] EPHRAIM Magdalus MØLLER, født 18. august 1819 i Skagen, døbt 20. august s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Skagen kirke 12. september s. å.), død 20. marts 1895 i København (begravet på Holmens kirkegård); kreditforeningsdirektør, etatsråd. Forældre: Købmand og strandingskommissær i Skagen Johan Henrik Møller (f. . . 1790, d. 7/7 1824) og Maren Sophie Houmann (f. 7/7 1781, d. 10/5 1863). Ansat på Sæbygård godskontor 1836-37; på herredskontoret i Hjørring 1837-39; exam. jur. 1840; by- og herredsfuldmægtig i Holstebro 1844; konst. by- og herredsfoged 1848; by- og herredsfuldmægtig i Lemvig 1849; fuldmægtig ved Ringkøbing amt 1851; prøveprokurator ved underretterne i Ringkøbing amt 1856; prokurator i Ribe stift 1858; selvstændig sagførervirksomhed i Ringkøbing 1858-74; medstifter af Den vest- og sønderjydske Kreditforening af Landejendomsbesiddere 1860; kammerråd s. å.; kreditforeningsdirektør 1874; ridder af Dannebrog 1875; etatsråd 1885; tog afsked som kreditforeningsdirektør 1888 (Biografi i H. Hjorth-Nielsen: Danske Prokuratorer 1660-1869).

Gift 28. juli 1854 i København (Helligånds kirke)

med *Ane Marie Madsen*, født 31. december 1828 i Dybe sogn ved Lemvig, døbt 4. januar 1829 (Dybe kirke), død 1. december 1896 i København (begravet på Holmens kirkegård). Forældre: Gårdejer Mads Christensen og Karen Marie Anderslatter.

4 børn, se 2. slægtled nr. 2, 3, 4 og 5.

ANDET SLÆGTLED

[2] Marie SOPHIE MØLLER, født 30. april 1855 i Ringkøbing, døbt 30. juni s. å. (Ringkøbing kirke), død 17. juli 1943 i Rungsted (begravet på Garnisons kirkegård).

Gift 30. april 1875 (Ringkøbing kirke) med Johan *Ernst Nyrop*, født 30. april 1850 i København, døbt 30. juni s. å. (Trinitatis kirke), død 1. februar 1931 i Rungsted (begravet på Garnisons kirkegård); instrumentmager, fabrikant. Forældre: Instrumentmager og bandagist, professor Camillus Nyrop (f. 18/2 1811, d. 24/12 1883) og Karen (Kamma) Christine Andersen (f. 5/3 1822, d. 10/12 1893). Udlært som kirurgisk instrumentmager i sin faders værksted og hos Stille i Stockholm og Lüer i Paris; indtrådte i Camillus Nyrops Etablissement 1872; overtog efter faderens død 1883 ledelsen af virksomheden sammen med broderen Louis Nyrop; ridder af Dannebrog 1913; 1924 omdannedes firmaet til aktieselskab og sammensluttedes med firmaet Hjalmar Maag under navnet Camillus Nyrops Etablissement Nyrop & Maag A/S. (Biografi i Kraks blå bog 1930. Om

slægten Nyrop, se C. Nyrop: Slægten Nyrop, 2. udg., København 1908).

9 børn se 3. slægtled I, nr. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 og 14.

[3] JOHANNE Henriette MØLLER, født 20. august 1858 i Ringkøbing, døbt 15. oktober s. å. (Ringkøbing kirke), død 18. marts 1930 samme sted (begravet på Ringkøbing kirkegård).

Gift 14. november 1879 (Ringkøbing kirke) med *Morten Clausen*, født 16. november 1853 i Nordby på Fanø, døbt 22. november (Nordby kirke), død 3. oktober 1898 i Ringkøbing (begravet på Ringkøbing kirkegård); kreditforeningsdirektør. Forældre: Skibskaptajn Peder Clausen (f. 25/6 1824) og Karen Mortensdatter (f. 1825). Realeksamen 1869 (Nordby realskole); kontorist på by- og herredskontoret i Ringkøbing indtil 1873; exam. jur. 1875; by- og herredsfuldmægtig i Ringkøbing s. å.; sagfører i Herning 1879 (bestalling deponeret 1897); direktør for Den vest- og sønderjydske Kreditforening 1888. (Biografi i H. Hjorth-Nielsen: Danske Sagførere).

5 børn, se 3. slægtled II, nr. 15, 16, 17, 18 og 19.

[4] Hedevig Cathrine MATHILDE MØLLER, født 7. januar 1863 i Ringkøbing, døbt 28. maj s. å. (Ringkøbing kirke), død 2. september 1939 i Gentofte (begravet på Holmens kirkegård). Indskrevet til Vemmetofte adelige frøkenkloster 1886. Ugift.

[5] Anna Marie DAGMAR MØLLER, født 6. marts 1865 i Ringkøbing, døbt 7. juli s. å. (Ringkøbing

kirke), død 2. november 1957 i Hillerød (begravet på Holmens kirkegård). Studerede efter endt skolegang fransk sprog og litteratur ved Sorbonne i Paris; indskrevet til Vemmetofte adelige frøkenkloster 1886; kgl. bevilling som translatør og tolk i fransk 1905; i to perioder sekretær for den herværende kinesiske gesandt og senere for filologen, professor Kristoffer Nyrop; dekoreret med mindetegnet for Dansk Røde Kors krigsfangehjælp 1914-19. Ugift.

TREDIE SLÆGTLED

I. *Sophie Møller's børn med Ernst Nyrop (se nr. 2):*

[6] ANNA NYROP, født 10. april 1876, død 8. november s. å.

[7] EJNAR Camillus Møller NYROP, født 8. november 1877 i København, døbt 7. december s. å. (Trinitatis kirke), død 10. juni 1959 i Gentofte (begravet på Mariebjerg kirkegård); læge. Student 1896 (Borgerdydskolen); cand. med. 1903; reservekirurg på Sct. Josefs hospital 1907; tillige privat praksis i København 1907-25 og privatklinik i Rungsted 1910-25; specialistanerkendelse (ortopædi) 1918; ortopæd ved Folkekuranstalten i Hald 1926-31; ved sindssygehospitalet i Middelfart 1931-33; privat praksis i Ålborg 1933-35; i Gentofte 1935-59. Forfatter til videnskabelige skrifter. (Biografi i Den Danske Lægestand 1957-64).

Gift 2. marts 1910 i Wuppertal i Barmen med *Ida Martha Schauff*, født 22. juni 1885 i Barmen,

død 31. marts 1965 i Gentofte (begravet på Mariebjerg kirkegård). Forældre: Apoteker Friedrich Schauff og Laura Pleusner.

4 børn, se 4. slægtled I, nr. 20, 21, 22 og 23.

[8] KNUD NYROP, født 17. maj 1879, død 25. marts 1880.

[9] BØRGE Christoffer NYROP, født 15. januar 1881 i København, døbt 30. april s. å. (Trinitatis kirke), død 28. marts 1948 i Gentofte (begravet på Tårbæk kirkegård); kunstmaler. Dimitteret fra Vermehrens malerskole 1900; afgang fra Kunstakademiets malerskole 1907; studerede hos L. Simon i Paris 1911; Neuhausens præmie s. å.; Charlottenborg-udstillere u. c. 1907-45; mindeudstilling på Charlottenborgs efterårsudstilling 1948. (Biografi i Weilbachs Kunstnerleksikon 1949).

Gift 31. marts 1914 (Nyborg kirke) med Karen *Margrethe Nielsen*, født 8. februar 1889 i København, døbt 29. april s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Sct. Jacobs kirke 28. juli s. å.), død 8. november 1956 i Gentofte (begravet på Taarbæk kirkegård). Plejeforældre: Dommer i Nyborg Jørgen Thorvald Axel Nielsen (f. 9/11 1864, d. 25/9 1953) og Else Marie Sørensen (f. 8/10 1868, d. 7/10 1942).

2 børn, se 4. slægtled II, nr. 24 og 25.

[10] KAMMA NYROP, født 2. juli 1883 i København, døbt 29. juli s. å. (Sct. Jacobs kirke), død 2. april 1946. Ugift.

[11] ELISABETH NYROP, født 4. november 1884 i København, døbt 23. november s. å. (Sct. Jacobs kirke).

Gift 5. marts 1907 (Hellerup kirke) med *Axel Rich*, født 30. marts 1877 på Frederiksberg, døbt 7. maj s. å. (Frederiksberg kirke), død 26. januar 1943 i Århus (begravet på Vestre kirkegård i Århus); fabrikant. Forældre: Fabrikant Thorvald Peter Rich (f. 22/2 1844) og Emma Adelaide Augusta Gjede (f. 1848). Student 1896; cand. phil. 1897; studerede en tid ved Polyteknisk Lærestalt; indtrådte 1904 i faderens firma P. Sørensen & Co., København, sammen med tvillingebroderen Ejnar Rich; firmaet skiftede s. å. navn til Th. Rich & Sønner; stiftede 1931 den kemisk-tekniske fabrik A. Rich & Søn, Århus. (Om slægten Rich, se Chr. Madsen: Slægten Rich, Hodde 1945).

4 børn, se 4. slægtled III, nr. 26, 27, 28 og 29.

[12] SOPHIE NYROP, født 6. maj 1887 i København, døbt 13. juni s. å. (Sct. Jacobs kirke). Student 1908 (Ingrid Jespersens skole); cand. phil. 1909; regnskabsfører ved Ingrid Jespersens skole 1926-49.

Gift 25. januar 1913 (Holmens kirke) med *Andreas Lose Hee*, født 15. november 1882 i København, døbt 26. december s. å. (Helligånds kirke), død 26. oktober 1916 (begravet på Gentoft kirkegård); grosserer. Forældre: Grosserer Fritz Hee (f. 26/9 1843, d. 5/3 1915) og Anna Emilie Glæiser (f. 16/1 1846, d. 1931). Student 1900 (Borgerdydskolen); cand. pharm. 1906; grossererborgerskab 1908; indtrådte i

faderens firma Th. Lose & Co. s. å.; eneindehaver 1915.

3 børn, se 4. slægtled IV, nr. 30, 31 og 32.

[13] JOHAN ERNST NYROP, født 4. oktober 1892 i København, døbt 18. november s. å. (Sct. Jacobs kirke), død 23. juli 1959 i København (begravet på Katolsk vestre kirkegård); civilingeniør. Adgangseksamen til Polyteknisk Lærestalt 1910; cand. polyt. (kemi) 1917; medstifter af og direktør for A/S Det danske Medicinal- og Kemikalie Compagni 1919; virkede endvidere fra 1923 som rådgivende ingeniør; opfinder og forfatter til videnskabelige arbejder. (Biografi i Kraks blå bog 1959 og Dansk Civilingeniørstat 1955).

Gift 25. januar 1933 med Henriqueta (*Queta*) Elisabeth Petersen, født 13. december 1899 i Rio de Janeiro. Forældre: Bankier Maximiliano (Max) Petersen (f. 10/10 1860, d. 25/9 1918) og Julietta da Rocha Braga (f. 20/7 1856, d. 1928). 1 søn i 1. ægteskab.

Ingen børn.

[14] AAGE NYROP, født 3. november 1895 i København, døbt 20. december s. å. (Sct. Jacobs kirke), død 20. januar 1960 i Gentofte (begravet på Hellerup kirkegård); ingeniør. Udlært som instrumentmager i Camillus Nyrops Etablissement 1915; medstifter af A/S Niro Atomizer 1924 og senere disponent i dette firma; afdelingsingeniør i A/S Titan 1929; ekstraordinært medlem af Dansk Ingeniørforening

1946; opfinder. (Biografi i Dansk Civilingeniørstat 1955).

Gift 7. oktober 1926 (Kastelskirken) med *Gerda Lund*, født 25. august 1902 i Humlebæk, døbt 21. september s. å. (Asminderød kirke). Forældre: Direktør Knud Ludvig Lund (f. 15/4 1857, d. 10/2 1918) og Emilie Angelica Cecilie Thorkelin (f. 4/10 1862, d. 10/5 1956).

2 børn, se 4. slægtled V, nr. 33 og 34.

II. Johanne Møller's børn med Morten Clausen (se nr. 3):

[15] *ELNA Møller CLAUSEN*, født 15. januar 1881 i Herning, døbt 3. februar s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Herning kirke 6. juni s. å.), død 29. marts 1956 i Vedbæk (begravet på Vedbæk kirkegård); uddannet som gymnastik- og svømmelærerinde på Paul-Petersen's institut.

Gift 1912 med *Ole Tobiassen Helleraas*, født i Arendal i Norge, død antagelig i Halmstad i Sverige; adventistpræst, senere redaktør.

[16] *HARRY Peter Møller CLAUSEN*, født 7. juli 1885 i Herning, døbt 16. august s. å. (Herning kirke), død 8. august 1928 i Varde (begravet på Varde kirkegård); dommerfuldmægtig. Student 1904 (Ribe katedralskole); cand. jur. 1910; by- og herredsfuld-mægtig i Ringkøbing 1910-12; i Esbjerg 1912-19; dommerfuldmægtig i Varde 1919.

Gift 24. maj 1913 i Esbjerg (Vor Frelses kirke) med *Ingrid Esmann*, født 19. september 1891 i Viborg, døbt 18. oktober s. å. (Viborg domkirke); ma-

lerinde. Forældre: Dommer Victor Esmann (f. 18/8 1863, d. 13/12 1890) og Anna Holst (f. 13/10 1868, d. 5/2 1947). 2° gift med overlæge H. A. Videbech (1901-1960). (Om slægten Esmann, se Louise Meyer: Oplysninger om Slægten Esmann, Kolding 1926).

1 barn, se 4. slægtled VI, nr. 35.

[17] KAMMA Møller CLAUSEN, født 13. august 1890 i Ringkøbing, døbt 16. september s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Ringkøbing kirke 26. september). Realeksamen 1908 (Th. Lang's skole i Silkeborg); telegrafist 1912.

Gift 11. juli 1914 i Ringkøbing (Ringkøbing kirke) med Niels *Age Hallund*, født 16. maj 1883 i København, døbt 29. juni s. å. (Trinitatis kirke), død 28. februar 1957 i Holstebro (begravet på Ringkøbing kirkegård); politimester. Forældre: Maltfabrikant Niels Petersen og Angeline Margrethe Holm. Student 1900 (Efterslægtsselskabets skole); cand. jur. 1907; sagførerfuldmægtig i Haslev s. å.; byfogedfuldmægtig i Ribe 1908; fuldmægtig ved Ringkøbing amt s. å.; navneforandring 1910; sagførerbestalling 1919; konstitueret politimester i Holstebro 1921; kgl. udnævnelse s. å.; ridder af Dannebrog 1939; afsked 1951. (Biografi i A. Falk-Jensen og H. Hjorth-Nielsen: Candidati og Examinati Juris og i Kraks blå bog 1956).

Ingen børn.

[18] INGRID Møller CLAUSEN, født 27. februar 1894 i Ringkøbing, døbt 16. marts s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Ringkøbing kirke 3. juli s. å.), død 19.

september 1939 (begravet på Ringkøbing kirkegård); uddannet i sang på Musikkonservatoriet i København.

Gift 15. juli 1916 (Ringkøbing kirke) med *Johan Peter Andresen*, født 30. januar 1891 i Ringkøbing, døbt 8. februar s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Ringkøbing kirke 22. februar s.å.), død 29. maj 1920 samme sted (begravet på Ringkøbing kirkegård); orgelfabrikant. Forældre: Orgelfabrikant Johan Peter Andresen (f. 29/9 1854, d. 17/11 1926) og Ane Sørensen (f. 2/7 1854, d. 23/8 1929). Uddannet i faderens virksomhed Joh. P. Andresen & Co. Orgelfabrik (grundlagt 1891) samt på orgelfabriker i Tyskland og Frankrig 1909-11; indtrådt som kompagnon i faderens virksomhed 1911 sammen med broderen Louis Andresen, som videreførte virksomheden efter faderens død.

2 børn, se 4. slægtled VII, nr. 36 og 37.

[19] SIGRID Møller CLAUSEN, født 11. december 1898 i Ringkøbing, døbt 18. december s. å. (Ringkøbing kirke), død 2. februar 1900 (begravet på Ringkøbing kirkegård).

FJERDE SLÆGTLED

I. Ejnar Nyrop's børn med Ida Schauff (se nr. 7):

[20] JØRGEN Peder Camillus Schauff NYROP, født 11. februar 1912 på Frederiksberg, døbt 8. august s. å. (Hørsholm kirke); ingeniør. Realeksamen 1928

(Rungsted statsskole); maskiningeniør 1940 (Odense Teknikum); leder af maskinafdelingen i A/S Danish Machine Co., Åbyhøj 1940-42; leder af firmaets tegnestue 1942-48; driftsingeniør fra 1948; firmaet overtoges og ændrede navn i 1970 til Kristian Kirks Telefonfabriker af 1970 A/S.

Gift 29. juni 1946 i Århus (Sct. Pauls kirke) med *Inger Vilhelmsen*, født 9. juni 1923 i Padborg, døbt 23. september s. å. (Bov kirke). Forældre: Overtoldkontrollør C. A. Vilhelmsen (f. 12/6 1897) og Anna Marie Christensen (f. 27/4 1898, d. 7/9 1970). Realeksamen 1940 (Rødning statsskole). Interviewer i A. I. M. Markedsanalyse fra 1961.

1 barn, se 5. slægtled I, nr. 38.

[21] ANNE LISE (Anneliese) Frederikke NYROP, født 31. juli 1915 på Frederiksberg, døbt 26. september s. å. (Hørsholm kirke). Realeksamen 1932 (Viborg katedralskole); aut. sygeplejerske 1942.

Gift 20. maj 1944 (Hellerup kirke) med *Jens Færch-Jørgensen*, født 30. november 1912 i Hjørring, døbt 29. december s. å. (Hjørring kirke); grosserer. Forældre: Direktør Otto Jørgensen (f. 15/6 1882, d. 31/12 1949) og Bertha Kirstine Færch (f. 22/6 1881, d. 22/11 1967). Realeksamen 1929 (Sct. Jørgens gymnasium); højere handelseksamen 1931 (Niels Brock); handelsvidenskabelig diplomprøve 1938 (H. D.); grossererborgerkab 1964; indehaver af firmaet Dagentas.

2 børn, se 5. slægtled II, nr. 39 og 40.

[22] MORTEN ERNST NYROP, født 11. november 1919 i Hørsholm, døbt 20. juni 1920 (Rungsted kirke); ingeniør. Realeksamen 1936 (Skovshoved skole); maskiningeniør 1945 (Københavns Teknikum); ansat hos Simonsen & Weel's Eftf. fra 1949.

Gift 23. februar 1952 (Skovshoved kirke) med *Inger Astrid Meisner*, født 29. december 1920 i København, døbt 2. januar 1921 (Nazaret kirke). Forældre: Værkmester Louis Charles Meisner (f. 13/6 1894, d. 29/5 1967) og Astrid Johanne Alfrida Pedersen (f. 20/7 1897).

1 barn, se 5. slægtled III, nr. 41.

[23] KLAUS Ejnar NYROP, født 22. juli 1922, død 12. februar 1939 (begravet på Garnisons kirkegård).

II. Børge Nyrop's børn med Karen Margrethe Nielsen (se nr. 9):

[24] Anne-BEATE NYROP, født 3. september 1916 på Frederiksberg, døbt 14. januar 1917 (Sions kirke); arkitekt. Student 1935 (Ingrid Jespersens skole); afgang fra Kunstakademiets arkitektskole 1944.

Gift 28. juli 1944 (Taarbæk kirke) med *Erik Allin*, født 25. februar 1915 i Århus, døbt 31. marts s. å. (hjemmedøbt, fremstillet i Århus domkirke 29. maj 1915); arkitekt. Forældre: Fotografmester Josef Allin (f. 26/10 1883, d. 7/8 1945) og Elise Hansine Cathrine Henriksen (f. 20/2 1878, d. 25/4 1942). Realeksamen 1932 (Nykøbing F. katedralskole); afgang fra bygnings-teknisk skole i København 1937; afgang

fra Kunstakademiets arkitektskole 1944; arkitekt i Boligministeriet fra 1963.

2 børn, se 5. slægtled IV, nr. 42 og 43.

[25] TORBEN Børge NYROP, født 5. juli 1919 på Frederiksberg, døbt 21. december s. å. (Sions kirke). Mellemkoleeksamen 1936; svendebrev som maskinarbejder 1941; påbegyndt ingeniørstudium, som blev afbrudt på grund af sygdom. Ugift.

III. Elisabeth Nyrop's børn med Axel Rich (se nr. 11):

[26] GRETHE RICH, født 22. januar 1908 på Frederiksberg, døbt 10. maj s. å. (Sct. Jacobs kirke); tegner. Student 1926 (Rungsted Statsskole); freelance tegner; lærerinde i kludeklip ved F. O. F. i Århus.

Gift 24. oktober 1937 (Viby kirke) med *Carl-Aage Hjernøe*, født 4. marts 1906 i Århus, døbt 27. maj s. å. (Århus domkirke); forfatter. Forældre: Prokurist Niels Carl Hjernøe (f. 15/2 1874, d. 2/2 1962) og Harriet Villestofte (f. 22/3 1883). Realeksamen 1922 (Marselisborg skole); udlært som boghandler 1925; egen boghandel i Århus 1930-1952 (Vesterbros torv); kronik- og novelleforfatter siden 1924; erhvervsforfatter siden 1952.

3 børn, se 5. slægtled V, nr. 44, 45 og 46.

[27] MOGENS RICH, født 4. september 1909 på Frederiksberg; fabrikant. Uddannet i firmaet Th. Rich

& Sønner i København; medindehaver af firmaet A. Rich & Søn i Århus 1931; eneindehaver 1943.

Gift 13. maj 1938 (Sct. Lukas kirke i Århus) med *Helga Nordvig*, født 17. juni 1916 i Århus, døbt 10. september s. å. (Sct. Johannes kirke), ægteskabet opløst 22. december 1945. Forældre: Lærer Søren Peder Rasmussen (f. 15/6 1883, død 31/12 1918) og lærer Ellen Laursen Nordvig (f. 12/10 1891). Uddannet i sang ved Det jyske Musikkonservatorium i Århus; afgangseksamen 1958; statsprøvet musikpædagog 1959; underviser ved Danmarks Lærerhøjskole i Århus.

2 børn, se 5. slægtled VI, 47 og 48.

[28] INGA RICH, født 19. juni 1915 på Frederiksberg, døbt 19. september 1915 (Ordrup kirke). Realeksamen 1931 (Marselisborg skole); kontoruddannet; leder af Creditreformforeningen for Danmark's Odense-kontor.

Gift 30. november 1937 i Kgs. Lyngby (rådhuset) med *Hans Christian Marius Aris Nielsen*, født 28. april 1902 i Århus, døbt 3. august s. å. (Århus domkirke). Forældre: Rørlægger Anders Nielsen, kaldet Aris, og Karoline Marie Frederikke Christiansen. Mellemskoleeksamen 1917 (Borgerskolen i Århus); bankuddannet; inspektør for Århus badmintonhal 1937-43; regnskabskyndig medarbejder ved rigspolitets krise- og værnemagerafdeling i Århus 1945-48; inspektør for Odense badmintonhal 1950-59; greenmaster og restauratør ved Nyborg golfklub 1959-61; assistent ved Odense kommunes hovedkasse 1961-70.

3 børn, se 5. slægtled VII, nr. 49, 50 og 51.

[29] ELSEBETH RICH, født 24. juni 1921, død 4. oktober 1930.

IV. Sophie Nyrop's børn med Andreas Hee (se nr. 12):

[30] PREBEN LøSE HEE, født 10. december 1913 på Frederiksberg, døbt 12. april 1914 (Helligånds kirke); civilingeniør. Student 1933 (Øregård gymnasium; cand. polyt. (bygningingeniør) 1938; afdelingsingeniør ved De Danske Statsbaner 1961; leder af 1. anlægskontor 1963.

Gift 14. august 1943 (Tåstrup ny kirke) med *Gudrun Appel*, født 4. december 1917 på Frederiksberg, døbt 30. december s. å. (Immanuel's kirke). Forældre: Arkitekt Frederik Appel (f. 18/8 1884, d. 6/11 1962) og Gerda Louise Margrete Sørensen (f. 25/10 1886). Realeksamen 1938 (Tåstrup realskole); ansat i undervisningsministeriets bogholderi 1939-44 og 1950-60.

3 børn, se 5. slægtled VIII, nr. 52, 53 og 54.

[31] Anna Sophie KIRSTEN HEE, født 28. juni 1915 på Frederiksberg, døbt 12. september s. å. (Ordrup kirke); aktuar. Pigeskoleeksamen 1932 (Ingrid Jespersens skole; student 1942 (Akademisk Kursus); eksamen i forsikringsvidenskab og statistik 1949; beregner i Andels-Pensionsforeningen 1949-61. Ugift.

[32] ANDREAS LøSE HEE, født 3. januar 1917 på Frederiksberg, døbt 22. april s. å. (Gentofte kirke); apoteker. Realeksamen 1934 (Sorø Akademi); cand.

pharm. 1941; indehaver af Holmbladsgades apotek i København 1966.

Gift 11. januar 1942 (Præstø kirke) med *Else Nielsen*, født 15. oktober 1919 i Nørre Alslev, døbt 7. december s. å. (Nørre Alslev kirke). Forældre: Lærer Jens Peder Michael Nielsen (f. 29/9 1892, d. 9/8 1962) og Karen Ingrid Hansine Egebjerg (f. 26/10 1894). Mellemskoleeksamen 1935 (Præstø realskole); uddannet som defektrice.

3 børn, se 5. slægtled IX, nr. 55, 56 og 57.

V. Aage Nyrop's børn med Gerda Lund (se nr. 14):

[33] PER NYROP, født 3. oktober 1927 i København, døbt 30. oktober s. å. (Sct. Jacobs kirke); ingeniør. Realeksamen 1945 (Gentofte statsskole); adgangseksamen til polyteknisk læreanstalt 1948; premierløjtnant i hæren 1951; videreuddannet hos Titan A/S 1953; rejste til U.S.A. 1954; ansat i firmaet Pitmar, Baltimore s. å.; i firmaet Koppers 1957; i firmaet Dorr Oliver, Norwalk, Connecticut 1959.

Gift 19. juni 1955 (Taarbæk kirke) med *Grete Lacoppidan* Jeppesen, født 9. september 1929 i København, døbt 13. oktober s. å. (Frederiks kirke). Forældre: Zejs Floor Jeppesen og Karen Lacoppidan Jensen (f. 10/7 1904). Realeksamen (Gentofte statsskole); aut. sygeplejerske.

3 børn, se 5. slægtled, nr. 58, 59 og 60.

[34] ERNST NYROP, født 5. maj 1931 i København, døbt 31. maj s. å. (Sct. Jacobs kirke), død 2. decem-

ber 1953 i Hannover i Tyskland (begravet på Hellerup kirkegård). Handelsuddannet hos Brd. Justesen i København; videreuddannet i Glasgow 1951-52; ansat i Hamborg 1953; dræbt ved en bilulykke s. å. Ugift.

VI. Harry Clausen's barn med Ingrid Esmann (se nr. 16):

[35] BENT VICTOR CLAUSEN, født 25. juli 1914 i København, døbt 30. august s. å. (Vor Frelzers kirke i Esbjerg); assistent. Realeksamen 1931 (Esbjerg statskole); handelsskoleeksamen 1931.

Gift 31. maj 1938 (Solbjerg kirke på Frederiksberg) med *Alice Lydia Villaume Graff*, født 26. oktober 1916 i København, døbt 14. januar 1917 (Hans Tavsens kirke); assistent. Forældre: Prokurist Rejnholdt Aage Graff (f. 3/1 1889, d. 30/6 1962) og Anna Olivia Iversen (f. 18/6 1892, d. 3/12 1970). Uddannet væverske 1935; kontorassistent i Provinshandelskammeret siden 1953.

2 børn, se 5. slægtled X, nr. 61 og 62.

VII. Ingrid Clausen's børn med Johan Peter Andresen (se nr. 18):

[36] EBBE ANDRESEN, født 21. juni 1917 i Ringkøbing, døbt 19. august s. å. (Ringkøbing kirke), død 21. oktober 1965 i København (begravet på Mariebjerg kirkegård); arkitekt. Realeksamen 1933 (Holstebro realskole); afgang fra Teknisk skole i København 1939; afgang fra Kunstakademiets arkitekt-

skole 1945; kompagnon med arkitekt O. Gundlach-Petersen 1950-60; selvstændig arkitektvirksomhed fra 1960.

1° gift 10. oktober 1941 (Københavns rådhus) med *Anne-Lise Petersen*, født 7. september 1917 i Vejle, døbt 25. november s. å. (Vor Frelzers kirke i Vejle). Forældre: Grosserer Peter Marius Petersen (f. 25/4 1889) og Rigmor Margrethe Magdalene Sørensen (f. 12/3 1890, d. 10/11 1953). Ægteskabet ophævet 1946. 2° gift 17/7 1949 med grosserer Kaj Jørgen Lauritsen (f. 3/10 1915).

I barn, se 5. slægtled XI, nr. 63.

2° gift 31. oktober 1947 (Københavns rådhus) med *Else Philipsen*, født 18. september 1917 i København, døbt 9. december s. å. (Christians kirke). Forældre: Postinspektør John William Ørvad Philipsen (f. 21/11 1886 d. 28/9 1938) og Karen Emilie Maar (f. 2/7 1890). Studentereksamen 1936 (Rysenstens Gymnasium); sekretær.

Ingen børn.

[37] Inge BENTE ANDRESEN, født 1. maj 1920 i Ringkøbing, døbt 11. juli s. å. (Ringkøbing kirke); tandlæge. Student 1939 (Herning gymnasium); cand. odont. 1946; assistent hos praktiserende tandlæger 1946-68; børnetandlæge 1968 (Lindegårdsskolen).

Gift 6. august 1943 (Gentofte rådhus) med *Esbjørn Hiort*, født 2. april 1912 i København, døbt 5. maj s. å. (Trinitatis kirke); arkitekt. Forældre: Direktør Ivar Hiort (f. 13/4 1871, d. 28/4 1942) og Emma

Amalie Christine Welleberg Lorentzen (f. 13/6 1882, d. 7/11 1963). Realeksamen 1928 (Østre Borgerdydskole); i fransk gymnasium 1928-29 (Lycée Clemenceau i Nantes); virkede en tid i reklamebranchen; afgang fra Kunstakademiets arkitektskole 1944; Akademisk Arkitektforenings sekretær 1945-52; generalsekretær for Danske Arkitekters Landsforbund 1952-59; ridder af Dannebrog 1954; direktør for Den Permanente 1959-68. 1 søn i 1° ægteskab. (Biografi i Kraks blå bog. Om slægten Hiort, se Esbjørn Hiort: Slægten Hiort i Danmark og Norge, København 1966).

3 børn, se 5. slægtled XII, nr. 64, 65 og 66.

FEMTE SLÆGTLED

I. Jørgen Nyrop's barn med Inger Vilhelmsen (se nr. 20):

[38] MARIANNE NYROP, født 7. juli 1948 i Århus, døbt 12. september s. å. (Åbyhøj kirke). Realeksamen 1965 (Sct. Knuds skole i Århus); uddannet som teknisk tegner. Ugift.

II. Anne Lise Nyrop's børn med Jens Færch-Jørgensen (se nr. 21):

[39] ANNE NYROP FÆRCH-JØRGENSEN, født 21. juni 1945 i Hellerup, døbt 29. juli s. å. (Hellerup kirke). Realeksamen 1962 (Maglegårdsskolen), Mariaforbundets praktisk-social kursus 1963; korrespondenteksamen 1966.

Gift 3. juli 1971 (Skovshoved kirke) med *Svend Erik Sig Lystlund*, født 18. juli 1942 på Frederiksberg, døbt 25. oktober s. å. (Lindevang kirke); ingeniørassistent. Forældre: Bagermester Mads Sig Lystlund (f. 15/4 1907) og Sigrid Kristiansen (f. 15/1 1905, d. 28/4 1970). Realeksamen (Niels Steensens gymnasium); uddannet som radiomekaniker; svagstrømskonstruktør 1966.

[40] BIRTHE NYROP FÆRCH-JØRGENSEN, født 20. maj 1947 i Hellerup, døbt 15. juni s. å. (Hellerup kirke). Realeksamen 1964 (Maglegårdsskolen); Mariaforbundets praktisk-social kursus 1965; kontormedhjælpereksamen 1968. Ugift.

III. Morten Nyrop's barn med Inger Meisner (se nr. 22):

[41] BENEDIKTE NYROP, født 11. februar 1960 i København, døbt 8. januar 1961 (Skovshoved kirke).

IV. Beate Nyrop's børn med Erik Allin (se nr. 24):

[42] STEEN NYROP ALLIN, født 3. juni 1945 i Hellerup, døbt 30. september s. å. (Ordrup kirke). Student 1964 (Ordrup gymnasium); studerende ved Kunstakademiets arkitektskole. Ugift.

[43] ANETTE NYROP ALLIN, født 9. juni 1948 i Hellerup, døbt 7. november s. å. (Ordrup kirke); uddannet barneplejerske. Ugift.

V. Grethe Rich's børn med Carl-Aage Hjernøe (se nr. 26):

[44] LEIF HJERNØE, født 24. juli 1938 i Århus, døbt 25. september s. å. (Viby kirke); forfatter. Student 1962 (Århus Akademi); svendebrev som sølvsmed (broncemedaille) 1969; debut som forfatter 1968; biblioteksmedhjælper ved statsbiblioteket i Århus; Statens Kunstfonds 3-årige forfatterlegat 1971.

Gift 13. april 1963 (Frederiks kirke i Højbjerg) med *Lis Olesen*, født 4. marts 1941 i Århus, døbt 24. august s. å. (Sct. Lucas kirke); socialrådgiver 1967. Forældre: Maskinsnedker Svend Aage Kristian Olesen (f. 7/8 1917) og Ester Bisgaard Nielsen (f. 3/7 1918, d. 1945).

2 børn, se 6. slægtled I, nr. 67 og 68.

[45] ROLF HJERNØE, født 25. august 1940 i Århus, døbt 27. oktober s. å. (Viby kirke); dekoratør. Mellemkoleeksamen 1956 (Forældreskolen i Århus); færdiguddannet som dekoratør 1962. Ugift.

[46] FINN HJERNØE, født 26. august 1940 i Århus, døbt 27. oktober s. å. (Viby kirke); litograf. Realeksamen 1956 (Kragelund skolen); svendebrev som litograf 1962; egen virksomhed fra 1969. Ugift.

VI. Mogens Rich's børn med Helga Nordvig (se nr. 27):

[47] JØRGEN RICH, født 28. februar 1939 i Århus, døbt 21. maj s. å. (Sct. Lucas kirke); lærer. Student 1959 (Marselisborg gymnasium); lærereksamen 1962 (Marselisborg seminarium); lærer ved Sølystskolen i Egå.

Gift 28. juni 1964 (Saksild kirke) med *Lisa Synøve Rossevik Pedersen*, født 4. januar 1942 i Odder, døbt 19. april s. å. (Odder kirke); lærer. Forældre: Fabrikant Hans Pedersen (f. 13/4 1917) og Irene Rossevik (f. 22/10 1921). Realeksamen 1959 (Odder privatskole); lærereksamen 1964 (Århus seminarium); lærer ved Sølystskolen i Egå.

3 børn, se 6. slægtled II, nr. 69, 70 og 71.

[48] OLE RICH, født 11. juli 1944 i Århus, døbt 3. september s. å. (Sct. Lucas kirke); skibsmægler. Realeksamen 1962 (N. Kochs skole); uddannet som skibsmægler og befragter; bosat i Long Island, New York, U.S.A. Ugift.

VII. Inga Rich's børn med Hans Åris Nielsen (se nr. 28):

[49] ELSEBETH RICH NIELSEN, født 15. februar 1939 i Århus, døbt 2. juli 1939 (Sct. Pauls kirke). Realeksamen 1956 (Odense kommunale pigerealskole); kontoruddannet.

Gift 21. oktober 1961 (Hjulby kirke) med *Anders Marius Schreiner Pedersen*, født 30. september 1936 i Nyborg, døbt 1. januar 1937 (Nyborg kirke); prokurist. Forældre: Grosserer Leif Peder Heinrich Schreiner Pedersen (f. 3/2 1909) og Ellen Frederiksen (f. 5/1 1909).

2 børn, se 6. slægtled III, nr. 72 og 73.

[50] BIRTE ÅRIS NIELSEN, født 6. juni 1941 i Århus, døbt 7. december s. å. (Sct. Lucas kirke). Real-

eksamen 1959 (Nyborg private realskole); ansat på Hotel Hesselet i Nyborg.

Gift 1964 i Bergneustadt i Tyskland med *Francisco Espinosa* Martinez, født 25. januar 1933 i Murcia i Spanien; svejser på Lindøværftet. Forældre: fhv. lokomotivfører Caspar Espinosa Moreno (f. 2/4 1904) og Maria Martinez Serrano (f. 28/2 1911).

2 børn, se 6. slægtled IV, nr. 74 og 75.

[51] LISELOTTE ÅRIS NIELSEN, født 8. januar 1943 i Århus, døbt 6. juni s. å. (Sct. Lucas kirke). Mellemkoleeksamen (Nyborg private realskole); uddannet som damefrisør.

Gift 10. juni 1967 (Bolbro kirke i Odense) med *Erik Henning Thomsen*, født 27. august 1942 i Korsør, døbt 17. oktober s. å. (Korsør kirke); arkitekt. Forældre: Lokomotivfører Bruno Emanuel Thomsen (f. 15/12 1907) og Ida Gundhil Hansen (f. 21/3 1911).

2 børn, se 6. slægtled V, nr. 76 og 77.

VIII. Preben Hee's børn med Gudrun Appel (se nr. 30):

[52] KIRSTINE HEE, født 2. juli 1944 i København, døbt 30. juli s. å. (Frederiksberg slotskirke); bibliotekar. Student 1963 (Aurehøj gymnasium); eksamen fra Danmarks biblioteksskole 1968. Ugift.

[53] KAREN HEE, født 13. april 1946 i København, døbt 2. juni s. å. (Højdevangs kirke). Realeksamen

1963 (Tjørnegårdsskolen); handelsmedhjælpereksamen 1967; fritidspædagog 1971 (Gladsaxe seminarium). Ugift.

[54] JENS HEE, født 12. september 1947 i København, døbt 2. november s. å. (Sundkirken). Student 1966 (Gentofte statsskole); stud. polyt. Ugift.

IX. Andreas Hee's børn med Else Nielsen (se nr. 32):

[55] JØRGEN Lose HEE, født 5. november 1942 i Ringsted, døbt 26. december s. å. (Sct. Bendts kirke). Civilingeniør. Student 1962 (Roskilde katedralskole); cand. polyt. (bygningsingeniør) 1970.

Gift 23. august 1968 (Tåstrup ny kirke) med *Inger Dorph*, født 22. marts 1946 på Frederiksberg, døbt 30. maj s. å. (Tåstrup ny kirke). Forældre: Fabrikant Knud Bøje Dorph (f. 19/1 1910) og Edith Asta Lauritzen (f. 5/3 1910). Student 1964 (Roskilde katedralskole); aut. sygeplejerske 1970.

1 barn, se 6. slægtled VI, nr. 78.

[56] TORBEN Lose HEE, født 8. marts 1945 i Ringsted, døbt 27. april s. å. (Sct. Bendts kirke); civilingeniør. Realeksamen 1961 (Gråbrødre skole i Roskilde); tillægseksamen 1963; cand. polyt. (kemi) 1969.

Gift 21. februar 1970 (Københavns rådhus) med *Anne (Trille) Sommerfelt*, født 28. december 1947 i Dorking i England, døbt 16. juli 1959 i Trohøya i Norge. Forældre: Direktør, civilingeniør Niels Valdemar Ebbesen Sommerfelt (f. 19/6 1919) og Ebba Merete (Bitten) Kaastrup-Olsen (11/4 1924). Student

1966 Frederiksborg statsskole); havearkitektstuderende. (Om slægten Sommerfelt, se R. Sommerfelt Holst: Stamtavle over Slægten Sommerfeldt henholdsvis Sommerfelt, Kristiania 1923).

[57] INGRID HEE, født 20. februar 1952 i Skælskør; døbt 8. maj s. å. (Skælskør kirke). Realeksamen 1969 (Gråbrødre skole i Roskilde); højere forberedelseseksamen 1971. Ugift.

X. *Per Nyrop's børn med Grete Lacoppidan (se nr. 33):*

[58] JAN Peter NYROP, født 6. april 1955 i Baltimore, døbt 12. juni s. å. samme sted.

[59] KARIN Lisa NYROP, født 7. oktober 1957 i Baltimore, døbt 19. januar 1958 samme sted.

[60] NINA Renée NYROP, født 21. maj 1962 i Norwalk, Connecticut, døbt 9. oktober s. å. samme sted.

XI. *Bent Clausen's børn med Alice Graff (se nr. 35):*

[61] MORTEN Harry CLAUSEN, født 1. november 1942 i Esbjerg, døbt 26. december s. å. (Zions kirke); TV-tekniker. Realeksamen 1959 (Metropolitanskolen); udlært elektrotekniker 1964; ansat ved Danmarks Radio.

Gift 15. april 1967 (Mariendals kirke) med *Edel Jenny Hagen*, født 28. maj 1946 på Frederiksborg, døbt 20. oktober s. å. (Sions kirke); assistent. For-

ældre: Assistent Edelhardt Vincentéus Carl Hagen (f. 13/4 1911) og Lona Kirstine Poulsen (f. 13/8 1917). Realeksamen 1963 (Duevejens skole); handelsmedhjælpereksamen 1966.

1 barn, se 6. slægtled VII, nr. 79.

[62] JETTE CLAUSEN, født 16. september 1946 i Esbjerg, døbt 10. november s. å. (Zions kirke); udlært som kontorassistent i Magasin 1965.

Gift 10. juli 1965 (Sct. Thomas kirke) med Svend Erling Vang, født 3. oktober 1943 i Rutsker på Bornholm, døbt 26. december s. å. (Rutsker kirke); hospitalsportør. Forældre: Fisker Harry Holm Vang (f. 8/4 1916) og Valborg Antonia Jensen (f. 24/6 1923).

1 barn, se 6. slægtled VIII, nr. 80.

XII. Ebbe Andresen's barn med Anne-Lise Petersen (se nr. 36).

[63] NILS ANDRESEN, født 9. september 1942 i København, døbt 15. november s. å. (Garnisons kirke). Realeksamen 1959 (Akademisk Kursus); handelsuddannet; stud. merc.; ansat i Datagården.

XIII. Bente Andresen's børn med Esbjørn Hiort (se nr. 37):

[64] ULLA HIORT, født 17. januar 1945 i København, døbt 22. juli s. å. (Rørvig kirke). Student 1963 (Ordrup gymnasium); cand. psyk. 1970; ansat ved Red Barnets mentalhygiejniske klinik s. å.

Gift 25. november 1967 (Københavns rådhus) med *Palle Guldager*, født 29. januar 1946 i Fåborg, døbt 16. april s. å. (Fåborg kirke). Student 1965 (Haslev gymnasium); stud. jur. Forældre: Fabrikant Sven Guldager (f. 26/11 1905) og økonoma Jensine (Jesse) Markussen (f. 28/12 1909).

[65] OLE HIORT, født 5. marts 1947 i København, døbt 11. maj 1947 (Ordrup kirke). Realeksamen 1963 (Gunnar Jørgensens skole); udlært som bådebygger på Orlogsværftet; svendebrev 1967; ansat ved Hundested Bådebyggeri 1968. Ugift.

[66] ANNE HIORT, født 15. juli 1949 i København, døbt 4. september s. å. (Taarbæk kirke). Student 1968 (Ordrup gymnasium); studerende ved Danmarks Biblioteksskole. Ugift.

SJETTE SLÆGTLED

I. Leif Hjernøe's børn med Lis Olesen (se nr. 44):

[67] MARIE HJERNØE, født 1. december 1968 i Højbjerg, døbt 23. februar 1969 (Viby kirke).

[68] RASMUS HJERNØE, født 26. december 1970 i Århus, døbt 30. maj 1971 (Viby kirke).

II. Jørgen Rich's børn med Lisa Rossevik (se nr. 47):

[69] ANDERS RICH, født 28. april 1965 i Rø på Bornholm, døbt 18. juli s. å. (Saksild kirke).

[70] METTE RICH, født 22. november 1966 i Rønne, døbt 17. september 1967 (Hjortshøj kirke).

[71] MORTEN RICH, født 22. november 1966 i Rønne, døbt 17. september 1967 (Hjortshøj kirke).

III. Elsebeth Rich Nielsen's børn med Anders Schreiner Pedersen (se nr. 49):

[72] ANDERS Michael SCHREINER PEDERSEN, født 17. august 1963 i Nyborg, døbt 17. november s. å. (Hjulby kirke).

[73] RIKKE Elisabeth SCHREINER PEDERSEN, født 26. december 1966 i Nyborg, døbt 21. maj 1967 (Hjulby kirke).

IV. Birte Åris Nielsen's børn med Fransisco Espinosa (se nr. 50):

[74] ROBERTO Hans ESPINOSA Nielsen, født 18. juni 1964 i Bergneustadt i Tyskland, døbt 18. juli s. å. samme sted (den katolske kirke).

[75] ENRIGUE Sigurd ESPINOSA Nielsen, født 14 november 1965 i Nyborg, døbt 8. maj 1966 (Stella Maris kirke).

V. Liselotte Åris Nielsen's børn med Erik Thomsen (se nr. 51):

[76] TINE ÅRIS THOMSEN, født 29. maj 1968 i Odense, døbt 20. oktober s. å. (Munkebjerg kirke).

[77] DORTE ÅRIS THOMSEN, født 25. juli 1970 i Odense, døbt 7. februar 1971 (Stenløse kirke).

VI. Jørgen Hee's barn med Inger Dorph (se nr. 55):

[78] CAMILLA HEE, født 24. marts 1971 i Glostrup, døbt 16. maj s. å. (Tåstrup ny kirke).

VII. Morten Clausen's barn med Edel Hagen (se nr. 61):

[79] ANDERS THOMAS CLAUSEN, født 22. september 1967 på Frederiksberg, døbt 31. marts 1968 (Herstedøster kirke).

VIII. Jette Clausen's barn med Erling Vang (se nr. 62):

[80] PERNILLE VANG, født 6. december 1968 på Frederiksberg, døbt 23. marts 1969 (Sct. Thomas kirke).

Navneregister

Register til efterslægtstavlen med henvisning til løbenummer. Fornavnene på etatsråd Møller's descender er kursiveret. Kvinder er anført efter døbenavn, men med tilføjelse af giftenavn.

A

- Andersdatter, Karen Marie,
g. Christensen, 1
Andersen, Karen (Kamma),
g. Nyrop, 2
Andresen, *Bente*, g. Hiort,
37
– *Ebbe*, 36
– Johan Peter (f. 1854), 18
– Johan Peter (f. 1891), 18
– *Nils*, 63
Appel, Frederik, 30
– Gudrun, g. Hee, 30
Allin, *Anette*, 43
– Erik, 23
– Josef, 24
– *Steen*, 42

C

- Christensen, Anna Marie,
g. Vilhelmsen, 20
– Mads, 1
Christiansen, Karoline, g.
Aris Nielsen, 28
Clausen, *Anders*, 79

- *Bent*, 35
– *Elna*, g. Helleraas, 15
– *Harry*, 16
– *Ingrid*, g. Andresen, 18
– *Jette*, g. Vang, 62
– *Kamma*, g. Hallund, 17
– Morten, 3
– *Morten*, 61
– Peder, 3
– *Sigrid*, 19

D

- Dorph, Inger, g. Hee, 55
– *Bøie*, 55

E

- Egebjerg, Karen, g. Nielsen,
32
Esmann, Ingrid, g. Clausen,
16
– Victor, 16
Espinosa, *Enrique*, 75
– Francisco, 50
– Moreno, Caspar, 50
– *Roberto*, 74

F

- Færch, Bertha Kirstine,
g. Jørgensen, 21
Færch-Jørgensen, Jens, 21
– *Birthe*, 40
– *Anne*, 39

G

- Gjede, Emma, g. Rich, 11
Glæiser, Anna Emilie,
g. Hee, 12
Graff, Alice, g. Clausen, 35
– Rejnholdt Aage, 35
Guldager, Palle, 64
– Sven, 64

H

- Hagen, Edelhardt, 61
– Edel, g. Clausen, 61
Hallund, Aage, 17
Hansen, Ida Gundhil,
g. Thomsen, 51
Hee, *Andreas*, 32
– *Andreas Lose*, 12
– *Camilla*, 78
– *Fritz*, 12
– *Ingrid*, 57
– *Jens*, 54
– *Jørgen*, 55
– *Karen*, 53
– *Kirsten*, 31
– *Kirstine*, 52
– *Preben*, 30
– *Torben*, 56
Helleraas, Ole, 15
Henriksen, Elise, g. Allin,
24
Hiort, *Anne*, 66
– *Esbjørn*, 37
– *Ivar*, 37

- *Ole*, 65
– *Ulla*, g. Guldager, 64
Hjernøe, Carl-Aage, 26
– *Finn*, 46
– *Leif*, 44
– *Marie*, 67
– Niels Carl, 26
– *Rasmus*, 68
– *Rolf*, 45

- Holm, Angeline Margrethe,
g. Holm, 17
Holst, Anna, g. Esmann, 16
Houmann, Maren Sophie,
g. Møller, 1

I

- Iversen, Anna, g. Graff, 35

J

- Jensen, Karen Lacoppidan,
g. Jeppesen, 33
– Valborg, g. Vang, 62
Jeppesen, Zejs Floor, 33
Jørgensen, Otto, 21

K

- Kaastrup-Olsen, Bitten,
g. Sommerfelt, 56

L

- Lacoppidan, Grete,
g. Nyrop, 33
Lauritsen, Kaj, 36
Lauritzen, Edith, g. Dorph,
55
Lorentzen, Emma, g. Hiort,
37
Lund, Gerda, 14
– Knud Ludvig, 14

M

- Maar, Karen Emilie,
g. Philipsen, 36
Madsen, Ane Marie,
g. Møller, 1
Markussen, Jesse,
g. Guldager, 64
Martinez Serrano, Maria,
g. Espinosa, 50
Meisner, Inger, g. Nyrop,
22
– Louis, 22
Mortensdatter, Karen,
g. Clausen, 3
Møller, *Dagmar*, 5
– Ephraim Magdalus, 1
– Johan Henrik, 1
– *Johanne*, g. Clausen, 3
– *Mathilde*, 4
– *Sophie*, g. Nyrop, 2

N

- Nielsen, Else, g. Hec, 32
– Ester Bisgaard,
g. Olesen, 44
– Jens Peder Michael, 32
– Jørgen Thorvald Aksel,
9
– Margrethe, g. Nyrop, 9
Nordvig, Ellen Laursen,
g. Rasmussen, 27
– Helga, g. Rich, 27
Nyrop, *Aage*, 14
– *Anna*, 6
– *Anneliese*, g. Færch-
Jørgensen, 21
– *Beate*, g. Allin, 24
– *Benedikte*, 41
– *Børge*, 9
– Camillus, 2

- *Claus*, 23
– *Ejnar*, 7
– *Elisabeth*, g. Rich, 11
– Ernst, 2
– *Ernst*, 34
– *Jan*, 58
– *Johan Ernst*, 13
– *Jørgen*, 20
– *Kamma*, 10
– *Karin*, 59
– *Knud*, 8
– *Marianne*, 38
– *Morten*, 22
– *Nina*, 60
– *Per*, 33
– *Sophie*, g. Hec, 12
– *Torben*, 25

O

- Olesen, Lis, g. Hjernøe, 44
– Sven Aage, 44

P

- Pedersen, Astrid,
g. Meisner, 22
– Hans, 47
Petersen, Anne-Lise,
g. Andresen, 36
– Max, 13
– Niels, 17
– Peter Marius, 36
– Queta, g. Nyrop, 13
Philipsen, Else,
g. Andresen, 36
– John, 36
Pleusner, Laura,
g. Schauff, 7
Poulsen, Lona, g. Hagen,
61

R

- Rasmussen, Søren Peder, 27
 Rich, *Anders*, 69
 – Axel, 11
 – *Elsebeth*, 29
 – *Grethe*, g. Hjernøe, 26
 – *Inga*, g. Åris Nielsen, 28
 – *Jørgen*, 47
 – *Mette*, 70
 – *Mogens*, 27
 – *Morten*, 71
 – *Ole*, 48
 – Thorvald Peter, 11
 Rich Nielsen, *Elsebeth*,
 g. Schreiner Pedersen,
 49
 Rocha Braga, Julietta da,
 g. Petersen, 13
 Rossevik, Irene,
 g. Pedersen, 47
 – Lisa, g. Rich, 47

S

- Schauff, Friederich, 7
 – Ida, g. Nyrop, 7
 Schreiner Pedersen, *Anders*,
 72
 – *Rikke*, 73
 Sommerfelt, Nils, 56
 – Trille, g. Hee, 56

- Sørensen, Ane, g. Andresen,
 18
 – Else Marie, g. Nielsen,
 9
 – Gerda, g. Appel, 30
 – Rigmor, g. Petersen, 36

T

- Thomsen, Bruno, 51
 – Erik, 51
 Thorkelin, Emilie, g. Lund,
 14

V

- Vang, Erling, 62
 – Harry Holm, 62
 – *Pernille*, 80
 Videbech, H. A., 16
 Vilhelmsen, C. A., 20
 – Inger, g. Nyrop, 20
 Villestofte, Harriet,
 g. Hjernøe, 26

Å

- Åris Nielsen, Anders, 28
 – *Birte*, g. Espinosa, 50
 – Hans, 28
 – *Liselotte*, g. Thomsen,
 51
 Åris Thomsen, *Dorte*, 77
 – *Tine*, 76

ETATSRÅD E. M. MØLLER OG HANS EFTERSLÆGT er udgivet af bestyrelsen for Etatsraad E. M. Møllers og hustru A. M. Møller, født Madsen's Familielegat. Bogen er tilrettelagt af Esbjørn Hiort og trykt i A. Rasmussens Bogtrykkeri i Ringkøbing i 150 nummererede eksemplarer. Titelvignetten er Ringkøbings gamle byvåben, som Den vest- og sønderjydske Kreditforening antog som sit segl i 1861.

Nr. 122.

A. RASMUSSENS BOGTRYKKERI
RINGKJØBING